

EUROOPA
KOMISJON

Brüssel, 13.4.2016
COM(2016) 200 final

ANNEX 1

LISA

järgmise dokumendi juurde:

Ettepanek: NÕUKOGU OTSUS

Euroopa Liidu nimel Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelise nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist käsitleva lepingu muutmisprotokolli allakirjutamise ja ajutise kohaldamise kohta

Protokoll, millega muudetakse

Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahelist lepingut nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta

Euroopa Liit

ja

Monaco Vürstiriik,

edaspidi „lepinguosaline” või mõlemad koos „lepinguosaliselised”,

eesmärgiga rakendada koostööraamistikus, milles võetakse arvesse mõlema lepinguosalise õigustatud huve, finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardit, mille on välja töötanud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (edaspidi „OECD”),

arvestades, et lepinguosalistel on pikaajaline ja lähedane suhe seoses maksualase koostööga, eelkõige selliste meetmete kohaldamisel, mis on samaväärsed hoiuste intresside maksustamist käsitlevas nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ¹ sätestatuga, ja soov parandada rahvusvahelist maksukuulekust seda suhet veelgi tugevdades,

arvestades, et lepinguosaliselised soovivad sõlmida lepingu rahvusvahelise maksukuulekuse parandamiseks vastastikuse automaatse teabevahetuse abil, mille suhtes kohaldatakse käesolevas muutmisprotokollis osutatud konfidentsiaalsus- ja muid kaitsenõudeid, sealhulgas vahetatava teabe kasutamist piiravaid sätteid,

arvestades, et lepinguosaliselised lepivad kokku, et käesoleva muutmisprotokolli tulemusena koostatud leping peab olema vastavuses OECD poolt välja töötatud finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardiga (edaspidi „ülemaailmne standard”),

arvestades, et Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi vahel sõlmitud lepingu (nõukogu direktiivi 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta) (edaspidi „leping”) artikkel 12², millega on praegu, enne sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga, ette nähtud, et teabevahetus taotluse alusel piirdub maksupettusena kvalifitseeruva tegevusega, tuleb viia kooskõlla OECD standardiga maksudealase läbipaistvuse ja maksudealase teabe vahetamise alal, et saavutada nimetatud standardi eesmärk, nagu seda on üksikasjalikult kirjeldatud käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu artikli 5 lõikes 1, järgides konfidentsiaalsusmeetmeid ja isikuandmete kaitse nõudeid, mis on sätestatud käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu artiklis 6 ja III lisas,

arvestades, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. oktoobri 1995. aasta direktiivis 95/46/EÜ üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta³ on sätestatud Euroopa Liidu liikmesriikide jaoks Euroopa Liidu andmekaitseeskirjad, mida kohaldatakse ka käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingus käsitletud teabevahetuse suhtes, mis toimub liikmesriikide ja Euroopa Liidu vahel,

arvestades, et Monaco Vürstiriigis on isikuandmete kaitse ette nähtud 23. detsembri 1993. aasta seadusega nr 1.165 (isikuandmete kaitse kohta), mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus

¹ ELT L 157, 26.6.2003, lk 38.

² ELT L 19, 21.1.2005, lk 55.

³ EÜT L 281, 23.11.1995, lk 31.

1. aprillil 2009,⁴ ning hõlmab rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riikliku määruses nr 2.230.

arvestades, et Euroopa Komisjon ei ole käesolevale muutmisprotokollile alla kirjutamise kuupäevaks võtnud direktiivi 95/46/EÜ artikli 25 lõike 6 kohaselt vastu otsust, mille kohaselt on Monaco Vürstiriik riik, kus isikuandmete kaitse on nõuetekohaselt tagatud,

arvestades, et lepinguosalisel kohustuvad rakendama ja järgima konkreetseid andmekaitsemeetmeid, mis on sätestatud käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingus, sealhulgas selle III lisas, ning eesmärgiga tagada, et kumbki lepinguosaline ei saaks kasutada mingeid põhjendusi, et keelduda teabe vahetamisest teise lepinguosalisega,

arvestades, et aruandekohustuslikud finantsasutused ning teavet saatvate riikide ja teavet saavate riikide pädevad asutused kui vastutavad töötlejad ei peaks säilitama käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu kohaselt töödeldavaid andmeid kauem, kui on vaja selle eesmärkide saavutamiseks. Võttes arvesse liikmesriikide ja Monaco Vürstiriigi õigusaktide erinevust, tuleks iga lepinguosalise jaoks kehtestada maksimaalne säilitamisperiood vastavalt iga vastutava töötleja riiklikes maksualastes õigusaktides sätestatud aegumistähtaegadele,

arvestades, et käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepinguga hõlmatud aruandekohustuslike finantsasutuste ja avaldatavate kontode kategooriad on loodud eesmärgiga piirata maksumaksjate võimalusi vältida neid puudutavate andmete edastamist selliselt, et nad paigutavad oma vara ümber sellistesse finantsasutustesse või investeerivad sellistesse finantstoodetesse, mis ei kuulu käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu kohaldamisalasse. Sellest hoolimata tuleks kohaldamisalast välja jätta teatavad finantsasutused ja kontod, mille ärakasutamine maksudest kõrvalehoidumiseks on vähe tõenäoline. Kõnnised tuleks üldiselt välja jätta, kuna nendest on võimalik kontode eri finantsasutustesse jaotamise abil hõlpsasti kinni pidada. Finantsteave, mille kohta tuleb aruanne esitada ja mida tuleb vahetada, ei peaks hõlmama mitte ainult kogu asjakohast tulu (intressid, dividendid ja muu sarnane tulu), vaid ka kontojääke ja finantsvarade müügist saadavat tulu, et lahendada olukordi, kus maksumaksja püüab peita kapitali, mis on iseenesest tulu, või vara, millelt maksude maksmisest on kõrvale hoidutud. Seetõttu on käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu alusel toimuv andmete töötlemine vajalik ja proportsionaalne selleks, et võimaldada liikmesriikide ja Monaco Vürstiriigi maksuametitel õigesti ja kahtluseta kindlaks teha asjaomased maksumaksjad, hallata ja jõustada oma maksualaseid õigusakte piiriülestes olukordades, hinnata maksudest kõrvalehoidumise tõenäosust ja vältida tarbetuid edasisi uurimisi,

on kokku leppinud järgmises:

Artikkel 1

Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi lepingut nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamise kohta (edaspidi „leping“) muudetakse järgmiselt.

1) Pealkiri asendatakse järgmisega:

„Euroopa Liidu ja Monaco Vürstiriigi vaheline leping finantskontosid käsitleva teabevahetuse kohta, et parandada maksukuulekust rahvusvahelisel tasandil kooskõlas finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardiga, mille on välja töötanud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD)“

⁴

Journal de Monaco – Monaco Vürstiriigi ametlik väljaanne – n° 7918, 26.6.2009.

2) Artiklid 1–21 ja lisad asendatakse järgmisega:

„Artikkel 1

Mõisted

1. Käesolevas lepingus kasutatakse järgmisi mõisteid:

- a) „Euroopa Liit” – liit nagu see on asutatud Euroopa Liidu lepinguga, hõlmates territooriume, kus kohaldatakse Euroopa Liidu toimimise lepingut kõnealuses aluslepingus sätestatud tingimustel;
- b) „liikmesriik” – Euroopa Liidu liikmesriik;
- c) „Monaco” – Monaco Vürstiriik, tema siseveed, territoriaalmeri, maapind ja maapõu, õhuruum, majandusvöönd ja mandrilava, mille suhtes on Monaco Vürstiriigil kooskõlas rahvusvaheliste ja siseriiklike õigusaktidega suveräänsed õigused ja mis kuuluvad tema jurisdiktsiooni alla;
- d) „Monaco pädevad asutused” ja „liikmesriikide pädevad asutused” – asutused, mis on loetletud IV lisa punktis a ja punktides b kuni ac. IV lisa on käesoleva lepingu lahutamatu osa. IV lisas esitatud pädevate asutuste loetelu võib kõnealuse lisa punktis a osutatud asutuse osas muuta Monaco ning punktides b kuni ac osutatud asutuste osas Euroopa Liit, lihtsalt teavitades sellest teist lepinguosalist. Euroopa Komisjon teatab sellisest teavitamisest vastavalt liikmesriikidele või Monacole;
- e) „liikmesriigi finantsasutus” – i) iga finantsasutus, mis on liikmesriigi resident, kuid ei hõlma selle finantsasutuse väljaspool kõnealust liikmesriiki asuvaid filiaale, ning ii) sellise finantsasutuse, mis ei ole liikmesriigi resident, iga filiaal, kui see filiaal asub kõnealuses liikmesriigis;
- f) „Monaco finantsasutus” – i) iga finantsasutus, mis on Monaco resident, kuid ei hõlma selle finantsasutuse väljaspool Monacot asuvaid filiaale, ning ii) sellise finantsasutuse, mis ei ole Monaco resident, iga filiaal, kui see filiaal asub Monacos;
- g) „aruandekohustuslik finantsasutus” – vastavalt kohaldatava asjaomase jurisdiktsiooni territoriaalsele kontekstile mis tahes liikmesriigi või Monaco finantsasutus, mis ei ole mitteamuandekohustuslik finantsasutus;
- h) „avaldatav konto” – sõltuvalt kontekstist liikmesriigi avaldatav konto või Monaco avaldatav konto, kui see on sellisena kindlaks määratud vastavalt I ja II lisas kirjeldatud hoolsusmeetmetele, mis kehtivad asjaomases liikmesriigis või Monacos;
- i) „liikmesriigi avaldatav konto” – Monaco aruandekohustusliku finantsasutuse peetav konto, mis kuulub ühele või mitmele avaldatavale liikmesriigi isikule, või ühe või mitme avaldatavast liikmesriigi isikust kontrolliva isikuga passiivsele finantssektorivälisele ettevõttele;
- j) „Monaco avaldatav konto” – liikmesriigi aruandekohustusliku finantsasutuse peetav konto, mis kuulub ühele või mitmele avaldatavale Monaco isikule, või ühe või mitme avaldatavast Monaco isikust kontrolliva isikuga passiivsele finantssektorivälisele ettevõttele;
- k) „liikmesriigi isik” – füüsiline või juriidiline isik, kelle Monaco aruandekohustuslik finantsasutus on I ja II lisas sätestatud hoolsusmenetluse kohaselt määratlenud kui liikmesriigi residendi või sellise surnu pärandvara, kes oli liikmesriigi resident;

1) „Monaco isik” – füüsiline või juriidiline isik, kelle liikmesriigi aruandekohustuslik finantsasutus on I ja II lisas sätestatud hoolsusmenetluse kohaselt määratlenud kui Monaco residendi, või sellise surnu pärandvara, kes oli Monaco resident.

2. Mis tahes mõistetel, mida ei ole määratletud käesoleva lepingu tähenduses, on tähendus, mis on sel ajal i) liikmesriikide puhul kooskõlas nõukogu direktiiviga 2011/16/EL (maksustamiselase halduskoostöö kohta)⁵ või, kui see on asjakohane, lepingut kohaldava asjaomase liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega, ning ii) Monaco puhul tema siseriikliku õigusega, kui see on kooskõlas I ja II lisas esitatud tähendusega.

Kui kontekst ei nõua teisiti või liikmesriigi pädev asutus ja Monaco pädev asutus ei ole kokku leppinud ühises tähenduses, mis on sätestatud artiklis 7 (nagu on lubatud siseriikliku õigusega), on mõistetel, mida ei ole määratletud käesolevas lepingus või I ja II lisas, tähendus, mis neil oli sel ajal lepingut rakendava asjaomase jurisdiktsiooni õiguses, i) liikmesriikide puhul kooskõlas nõukogu direktiiviga 2011/16/EL (maksustamiselase halduskoostöö kohta) või, kui see on asjakohane, asjaomase liikmesriigi siseriiklike õigusaktidega, ning ii) Monaco puhul tema siseriikliku õiguse alusel; tähendus asjaomase jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) kohaldatavas maksuõiguses on ülimuslik selle tähenduse suhtes, mis tuleneb selle jurisdiktsiooni muudest õigusaktidest.

Artikkel 2

Automaatne teabevahetus seoses avaldatavate kontodega

1. Käesoleva artikli kohaselt ja kooskõlas I ja II lisas sätestatud kohaldatavate aruandluse ja hoolsusmenetluse eeskirjadega, mis on käesoleva lepingu lahutamatu osa, vahetab Monaco pädev asutus igal aastal kõikide liikmesriikide pädevate asutustega ja kõikide liikmesriikide pädevad asutused vahetavad igal aastal Monaco pädeva asutusega automaatselt teavet, mis on saadud vastavalt lõikes 2 täpsustatud eeskirjadele.

2. Teave, mida liikmesriik annab iga Monaco avaldatava konto kohta ning Monaco annab iga liikmesriigi avaldatava konto kohta, on järgmine:

a) iga sellise avaldatava isiku puhul, kes on konto omanik, nimi, aadress, maksukohustuslasena registreerimise number ning füüsilise isiku puhul sünnikoht ja -aeg, ning mis tahes ettevõtte puhul, kes on konto omanik ja kelle kohta tehakse pärast I ja II lisas sisalduvate hoolsusmeetmete eeskirjade kohaldamist kindlaks, et tal on üks või mitu avaldatavast isikust kontrollivat isikut, ettevõtte nimi, aadress, maksukohustuslasena registreerimise number ning iga avaldatava isiku nimi, aadress, maksukohustuslasena registreerimise number ja sünnikoht ja -aeg, muutmisprotokollile alla kirjutamise kuupäevaks ..... ei ole Monacos maksukohustuslasena registreerimise numbreid kasutusele võetud;

b) kontonumber (või kui kontonumber puudub, selle toimiv ekvivalent);

c) aruandekohustusliku finantsasutuse nimi ja identifitseerimisnumber (kui see on olemas);

d) konto jääk või väärtus (sh rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu puhul rahaline väärtus või tagasiostuväärtus) asjaomase kalendriaasta lõpu või muu asjakohase aruandlusperioodi lõpu seisuga või, kui konto suleti kõnealuse aasta või perioodi jooksul, siis konto sulgemise seisuga;

e) mis tahes hoidmiskonto puhul:

---

⁵ ELT L 64, 11.3.2011, lk 1.

- i) intresside brutosumma, dividendide brutosumma ja kontol olevate varadega seotud muu tulu brutosumma, mis on kontole (või seoses kontoga) makstud või krediteeritud kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja
  - ii) finantsvara müügist või lunastamisest saadud brutotulu, mis on makstud või krediteeritud kontole kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja mille suhtes aruandekohustuslik finantsasutus tegutses hoidmisühingu, maakleri, esindajakonto omanikuna või muul viisil konto omaniku esindajana;
- f) hoiusekonto puhul kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul kontole makstud või krediteeritud intresside brutosumma ja
- g) lõike 2 alapunktis e või f kirjeldamata konto puhul brutosumma, mis on makstud või krediteeritud konto omanikule seoses kontoga kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul, millega seoses aruandekohustuslik finantsasutus on kohustatud isik või võlgnik, sealhulgas konto omanikule makstud lunastusmaksete kogusumma kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul.

Artikkel 3

Automaatse teabevahetuse aeg ja viis

1. Artiklis 2 sätestatud teabevahetuse eesmärgil võib avaldatava kontoga seotud väljamaksete summa ja liigi määrata kindlaks kooskõlas teavet edastava jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) siseriiklike õigusaktidega.
2. Artiklis 2 sätestatud teabevahetuse eesmärgil tuleb edastatava teabe puhul ära näidata vääring, milles iga asjaomane summa on nomineeritud.
3. Piiramata artikli 2 lõike 2 kohaldamist, tuleb alates 2017. aastast ja kõigil järgnevatel aastatel teavet vahetada enne üheksa kuu möödumist selle kalendriaasta lõpust, mida nimetatud teave käsitleb.
4. Pädevad asutused vahetavad automaatselt artiklis 2 kirjeldatud teavet ühtse aruandlusstandardi skeemi kohaselt, kasutades XML-vormingut.
5. Pädevad asutused lepivad kokku ühe või mitu andmeedastusmeetodit, sealhulgas krüpteerimisstandardid.

Artikkel 4

Koostöö nõuete järgimise ja täitmise tagamise valdkonnas

Liikmesriigi pädev asutus peab teavitama Monaco pädevat asutust ja Monaco pädev asutus peab teavitama liikmesriigi pädevat asutust, kui teavet esitaval pädeval asutusel on põhjust uskuda, et vea tõttu on toimunud ebaõige või mittetäielik artikli 2 kohase teabe esitamine või aruandekohustuslik finantsasutus ei täida I ja II lisas sätestatud aruandlusnõudeid ja hoolsusmeetmeid nõuetekohaselt. Teabe saanud pädev asutus võtab kõik riigi õigusaktide kohased meetmed, et parandada teatistes kirjeldatud vead või mittevastavused.

Artikkel 5

Teabevahetus taotluse alusel

1. Olenemata artikli 2 sätetest ja mis tahes muust lepingust, millega nähakse ette taotluse alusel teabevahetus Monaco ja mis tahes liikmesriigi vahel, vahetavad Monaco ja mis tahes liikmesriigi pädevad asutused taotluse alusel teavet, mis on eeldatavasti oluline lepingu sätete rakendamiseks või Monaco ja liikmesriikide või nende poliitiliste allüksuste või kohalike asutuste kehtestatud mis tahes maksusid, olenemata nende kirjeldusest, käsitlevate siseriiklike õigusnormide haldamiseks ja jõustamiseks, niivõrd kui selliste siseriiklike õigusnormide kohane maksustamine ei ole vastuolus kohaldatava topeltmaksustamise vältimise lepinguga, mis on sõlmitud Monaco ja asjaomase liikmesriigi vahel.

2. Ühelgi juhul ei tohi käesoleva artikli lõiget 1 ja artiklit 6 tõlgendada nii, nagu kehtestaksid need Monacole või liikmesriigile kohustuse:

a) võtta haldusmeetmeid, mis kalduvad kõrvale kõnealuse liikmesriigi või Monaco õigusaktidest ja haldustavadest;

b) esitada teavet, mida ei ole võimalik liikmesriigis või Monacos saada seaduse alusel või tavapärase halduse käigus;

c) esitada teavet, mis avalikustaks kaubandus-, äri-, tööstus- või kutsesaladuse või turustusprotsessi, või teavet, mille edastamine oleks vastuolus avaliku korraga.

3. Kui teavet taotleb liikmesriik või Monaco, kes vastavalt käesolevale artiklile toimib teavet taotleva jurisdiktsioonina, siis Monaco või liikmesriik, kes toimivad teavet esitava jurisdiktsioonina, kasutavad oma teabekogumismetmeid taotletud teabe esitamiseks, isegi juhul, kui taotluse saanud jurisdiktsioon ei vaja ise sellist teavet maksustamise eesmärgil. Eelmises lauses sätestatud kohustuse suhtes kohaldatakse lõike 2 piiranguid, kuid mingil juhul ei tohi kõnealuseid piiranguid tõlgendada nii, et see võimaldab taotluse saanud jurisdiktsioonil keelduda teabe esitamisest vaid põhjusel, et neil puudub kõnealuses küsimuses riiklik huvi.

4. Lõiget 2 ei tõlgendata mingil juhul nii, et Monacol või liikmesriigil oleks õigus keelduda teabe esitamisest ainuüksi põhjusel, et teave on panga, muu finantsasutuse, tema nimel tegutseva, volitatud või usaldusisiku valduses, või põhjusel, et see on seotud juriidilise või füüsilise isiku omandihuvidega.

5. Pädevad asutused lepivad kokku ühe või mitu andmeedastusmeetodit, sealhulgas krüpteerimisstandardid, ning vajaduse korral ka kasutatavad tüüpvormid.

Artikkel 6

Konfidentsiaalsus ja isikuandmete kaitse

1. Lisaks käesolevas lepingus, sealhulgas III lisas sätestatud konfidentsiaalsuseeskirjadele ja muudele kaitsemeetmetele kohaldatakse käesoleva lepingu alusel toimuva teabe kogumise ja teabevahetuse suhtes i) liikmesriikides direktiivi 95/46/EÜ (üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise kohta) rakendamiseks võetud õigus- ja haldusnorme ning ii) Monacos 23. detsembri 1993. aasta seadust nr 1.165 (isikuandmete kaitse kohta), mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ning võttes arvesse rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riikliku määruses nr 2.230.

Artikli 5 nõuetekohaseks kohaldamiseks piiravad liikmesriigid direktiivi 95/46/EÜ artiklis 10, artikli 11 lõikes 1 ning artiklites 12 ja 21 sätestatud kohustuste ja õiguste ulatust niivõrd, kui see on vajalik kõnealuse direktiivi artikli 13 lõike 1 punktis e osutatud huvide kaitsmiseks. Monaco võtab vastavad meetmed riigi õigusnormide alusel.

Erandina esimesest lõigust tagavad kõik liikmesriigid ja Monaco, et iga nende jurisdiktsiooni all olev aruandekohustuslik finantsasutus teavitab (Monaco või liikmesriigi) iga asjaomast füüsilisest isikust avaldatavat isikut sellest, et teda käsitlevat artiklis 2 osutatud teavet kogutakse ja edastatakse käesoleva lepingu kohaselt, ning et asjaomane aruandekohustuslik finantsasutus esitab sellele isikule kogu teabe, mida tal on andmekaitset käsitlevate riigi õigusnormide kohaselt õigus saada, ja igal juhul järgmise teabe:

- a) isikuandmete töötlemise eesmärk;
- b) andmete töötlemise õiguslik alus;
- c) isikuandmete saajad;
- d) asutus, kes on vastutav töötleja;
- e) andmete säilitamise tähtaeg;
- f) õigus taotleda vastutava töötleja poolt tema kohta kogutud isikuandmetega tutvumist, nende parandamist ja kustutamist;
- g) õigus pöörduda oma õiguste kaitseks haldusasutuse või kohtu poole;
- h) menetlus, mis võimaldab kasutada õigust pöörduda oma õiguste kaitseks haldusasutuse või kohtu poole;
- i) õigus pöörduda pädeva(te) andmekaitse järelevalveasutus(t)e poole ja asutus(t)e kontaktandmed.

See teave esitatakse piisavalt aegsasti, et asjaomane isik saaks kasutada oma andmekaitseõigusi, ning igal juhul enne, kui asjaomane aruandekohustuslik finantsasutus esitab artiklis 2 osutatud teabe oma asukohariigi (vastavalt kas liikmesriigi või Monaco) pädevale asutusele.

Liikmesriik ja Monaco tagavad, et (Monaco või liikmesriigi) iga füüsilisest isikust avaldatavat isikut teavitatakse tema andmetega seonduvast julgeolekunõuete rikkumisest, kui on tõenäoline, et see rikkumine kahjustab tema isikuandmete kaitset või eraelu puutumatust.

2. Käesoleva lepingu kohaselt töödeldud teavet ei säilitata kauem, kui on vaja käesoleva lepingu eesmärkide saavutamiseks, ning seda säilitatakse igal juhul kooskõlas iga vastutava töötleja riiklikest õigusnormidest tulenevate aegumistähtaegadega.

Aruandekohustuslikke finantsasutusi ning iga liikmesriigi ja Monaco pädevaid asutusi käsitatakse lepingu alusel andmete töötlemisel vastutavate töötlejatena. Vastutavatel töötlejatel on kohustus tagada, et isikuandmete kaitse ja asjaomaste isikute õiguste kaitsmisel järgitakse käesoleva lepinguga ette nähtud nõudeid.

3. Mis tahes teavet, mis on käesoleva lepingu kohaselt ühelt jurisdiktsioonilt (liikmesriik või Monaco) saadud, käsitatakse konfidentsiaalsena ja seda kaitstakse samal viisil nagu asjaomase jurisdiktsiooni õigusaktide alusel saadud teavet, sel määral, kui see on vajalik isikuandmete kaitseks vastavalt kohaldatavatele riigi õigusaktidele, ja vastavalt kaitseklauslitele, mille võib kindlaks määrata teavet esitav jurisdiktsioon oma riigi õigusaktide kohaselt.

4. Nimetatud teavet tohib avaldada üksnes sellistele isikutele või asutustele (sealhulgas kohtud ja haldus- või järelevalveorganid), kes on seotud maksuotsuste, maksude kogumise ja sissenõudmise, nõuete järgimise tagamise ja sanktsioonide määramisega või maksudega seotud apellatsioonide üle otsustamisega asjaomases jurisdiktsioonis (liikmesriik või Monaco) või eelnimetatu üle järelevalve teostamisega. Ainult eespool nimetatud isikud või asutused võivad seda teavet kasutada ning seda üksnes eesmärkidel, mis on välja toodud eelmises lauses. Olenemata lõike 3 sätetest võivad nad andmeid avalikustada selliste maksudega seotud

avalikel kohtumenetlustel või kohtuotsustes tingimusel, et eelkõige maksude kogumisega seotud küsimuste puhul on olemas (vastavalt Monaco või asjaomase liikmesriigi) pädeva asutuse eelnev luba.

5. Olenemata eelmiste lõigete sätetest, võib teabe saanud jurisdiktsioon (liikmesriik või Monaco) kasutada saadud teavet muudel eesmärkidel, kui sellist teavet võib kasutada muudel eesmärkidel teabe esitanud jurisdiktsiooni (vastavalt Monaco või liikmesriik) õigusnormide alusel ning selle jurisdiktsiooni pädev asutus selliseks kasutuseks eelnevalt loa annab. Ühe jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) poolt teisele jurisdiktsioonile (vastavalt Monaco või liikmesriik) esitatud teavet võib edastada kolmandale jurisdiktsioonile (teine liikmesriik), kui kohaldatakse käesolevas artiklis sätestatud kaitsemeetmeid ja on eelnevalt saadud luba esimesena nimetatud jurisdiktsiooni pädevalt asutuselt, kust teave pärineb, ja kes peab olema saanud kõik vajalikud tõendid asjaomaste tagatiste kohaldamise kohta. Teavet, mis on esitatud ühelt liikmesriigilt teisele liikmesriigile vastavalt esimeses liikmesriigis kohaldatavatele õigusaktidele, millega rakendatakse nõukogu direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta), võib Monacole edastada, kui eelnevalt on saadud luba selle liikmesriigi pädevalt asutuselt, kust teave pärineb.

6. Iga liikmesriigi või Monaco pädev asutus teatab teisele pädevale asutusele, st Monaco või asjaomase liikmesriigi asutusele, viivitamata mis tahes konfidentsiaalsuse rikkumisest ja kaitseklauslite mittetoimimisest ning sanktsioonidest ja parandusmeetmetest, mis neile järgnesid.

Artikkel 7

Konsultatsioonid ja lepingu peatamine

1. Kui käesoleva lepingu rakendamise või tõlgendamisega seoses tekivad mis tahes raskused, võib Monaco või mis tahes liikmesriigi pädev asutus taotleda konsultatsioone Monaco ja ühe või mitme liikmesriigi pädevate asutuste vahel, et töötada välja asjakohased meetmed tagamaks, et käesolevat lepingut täidetakse. Pädevad asutused teavitavad viivitamata Euroopa Komisjoni ja teiste liikmesriikide pädevaid asutusi konsultatsioonide tulemustest. Euroopa Komisjon võib osaleda konsultatsioonidel tõlgendamisega seotud küsimustes mis tahes pädeva asutuse taotlusel.

2. Kui küsimus puudutab olulist käesoleva lepingu sätete mittejärgimist ja kui lõikes 1 kirjeldatud menetlus ei anna sobivat lahendit, võib liikmesriigi või Monaco pädev asutus peatada käesoleva lepingu raames teabe vahetamise vastavalt Monaco või konkreetse liikmesriigiga, teatades sellest kirjalikult teisele asjaomasele pädevale asutusele. Selline peatamine jõustub kohe. Käesoleva lõike tähenduses on oluline mittejärgimine see (kuid ei ole sellega piiratud), kui käesoleva lepingu, seal hulgas III lisa, või direktiivi 95/46/EÜ ja isikuandmete kaitset käsitleva 23. detsembri 1993. aasta seaduse nr 1.165 (mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ning hõlmab rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riiklikus määruses nr 2.230) sätteid ei järgita, kui liikmesriigi või Monaco pädev asutus ei anna käesoleva lepinguga ettenähtud õigeaegset ja piisavat teavet, kui ettevõtete või kontode staatus määratakse vastavalt kindlaks mitteamundekohustuslike finantsasutuste ja väljaarvatud kontodena viisil, mis kahjustab käesoleva lepingu eesmärki.

Artikkel 8

Muudatused

1. Lepinguosalised konsulteerivad üksteisega iga kord, kui OECD tasandil on vastu võetud oluline muudatus finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse OECD kehtestatud standardi (edaspidi „ülevaailmne standard”) mis tahes elementides, või kui lepinguosalised peavad seda vajalikuks, et parandada käesolevat lepingut tehnilise toimimise seisukohast ning hinnata ja kajastada muid rahvusvahelisi arenguid. Konsulteeritakse ühe kuu jooksul pärast mis tahes lepinguosalise taotluse esitamist või kiireloomulistel juhtudel võimalikult kiiresti.

2. Sellise kontakti alusel võivad lepinguosalised omavahel konsulteerida, et teha kindlaks, kas käesolevasse lepingusse on vaja teha muudatusi.

3. Seoses lõigetes 1 ja 2 osutatud konsultatsioonidega teavitab iga lepinguosaline teist lepinguosalist võimalikest arengutest, mis võivad mõjutada käesoleva lepingu nõuetekohast toimimist. See hõlmab ka mis tahes asjaomast lepingut ühe lepinguosalise ja kolmanda riigi vahel.

4. Pärast konsultatsioone võib lepingut muuta muutmisprotokolliga või uue lepinguga lepinguosaliste vahel.

5. Kui lepinguosaline on rakendanud muudatusi, mida OECD on ülemaailmsesse standardisse teinud, ning soovib teha vastavad muudatused ka käesoleva lepingu I ja/või II lisasse, teavitab ta sellest teist lepinguosalist. Konsulteerimine lepinguosaliste vahel toimub ühe kuu jooksul alates teate saamisest. Olenemata lõikest 4 võib lepinguosaline – kui lepinguosalised saavutavad konsulteerimise käigus üksmeele muudatuste osas, mis tuleb teha käesoleva lepingu I ja/või II lisas, ja ajavahemiku osas, mis on vajalik muudatuse rakendamiseks lepingu ametliku muutmise kaudu –, kes taotles muudatust, ajutiselt kohaldada käesoleva lepingu I ja/või II lisa läbivaadatud versiooni, mis kiideti heaks konsulteerimise käigus, alates selle aasta jaanuari esimesest päevast, mis järgneb kirjeldatud menetluse lõpetamisele.

Lepinguosaline loetakse ülemaailmsesse standardisse OECD pool vastu võetud muudatused rakendanuks:

a) liikmesriigi puhul: kui muudatus on inkorporeeritud nõukogu direktiivi 2011/16/EL maksustamisalase halduskoostöö kohta;

b) Monaco puhul: kui muudatus on inkorporeeritud kolmanda riigiga sõlmitud lepingusse või riigi õigusaktidesse.

Artikkel 9

Lõpetamine

Kumbki lepinguosaline võib käesoleva lepingu lõpetada, teatades sellest teisele lepinguosalisele kirjalikult. Kõnealune lõpetamine jõustub selle kuu esimesel päeval, mis järgneb 12 kuu möödumisele lõpetamisteate päevast. Lepingu lõpetamise korral on kogu selle alusel saadud teave jätkuvalt konfidentsiaalne ja selle suhtes kehtivad i) liikmesriikides nende õigus- ja haldusnormid, millega rakendatakse direktiivi 95/46/EÜ, ja ii) Monacos isikuandmete kaitset käsitlev 23. detsembri 1993. aasta seadus nr 1.165 (mida on muudetud 2. juuli 2001. aasta seadusega nr 1.240 ja 4. detsembri 2008. aasta seadusega nr 1.353, mis jõustus 1. aprillil 2009, ning hõlmab rakendamistingimusi, mis on sätestatud 19. juuni 2009. aasta riiklikus määruses nr 2.230) ning mõlemal juhul käesolevas lepingus sätestatud andmekaitse erimeetmed, sealhulgas need, mis on esitatud III lisas.

Artikkel 10

Territoriaalne kohaldamisala

Käesolevat lepingut kohaldatakse ühelt poolt nende liikmesriikide territooriumide suhtes, kus kohaldatakse Euroopa Liidu lepingut ja Euroopa Liidu toimimise lepingut nendes lepingutes sätestatud tingimustel, ja teiselt poolt Monaco territooriumi suhtes, nagu on määratletud artikli 1 lõike 1 punktis c.”

3) Lisad asendatakse järgmisega:

„I LISA

Finantskontosid käsitleva teabe aruandluse ja hoolsusmeetmete ühine standard („ühine aruandlusstandard”)

I JAGU – ÜLDISED ARUANDLUSEGA SEOTUD NÕUDED

A. Võttes arvesse punkte C–E peab iga aruandekohustuslik finantsasutus edastama oma jurisdiktsiooni (liikmesriik või Monaco) pädevale asutusele järgmise teabe sellises aruandekohustuslikus finantsasutuses peetava iga avaldatava konto kohta:

1) iga sellise avaldatava isiku puhul, kes on konto omanik, nimi, aadress, residentsusjurisdiktsioon (liikmesriik või Monaco), maksukohustuslasena registreerimise number (-numbrid) ning füüsilise isiku puhul sünnikoht ja -aeg, ning mis tahes ettevõtte puhul, kes on konto omanik ja kelle kohta tehakse pärast V, VI ja VII jaole vastavate hoolsusmeetmete võtmist kindlaks, et tal on üks või mitu avaldatavast isikust kontrollivat isikut, ettevõtte nimi, aadress, residentsusjurisdiktsioon(id) ja maksukohustuslasena registreerimise number (-numbrid) ning iga avaldatava isiku nimi, aadress, jurisdiktsioon (liikmesriik või Monaco), maksukohustuslasena registreerimise number (-numbrid), sünnikoht ja -aeg;

2) kontonumber (või kui kontonumber puudub, selle toimiv ekvivalent);

3) aruandekohustusliku finantsasutuse nimi ja identifitseerimisnumber (kui see on olemas);

4) konto jääk või väärtus (sh rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu puhul rahaline väärtus või tagasiosuväärtus) asjaomase kalendriaasta lõpu või muu asjakohase aruandlusperioodi lõpu seisuga või, kui konto suleti kõnealuse aasta või perioodi jooksul, siis konto sulgemise seisuga;

5) hoidmiskonto puhul:

intresside brutosumma, dividendide brutosumma ja kontol olevate varadega seotud muu tulu brutosumma, mis on kontole (või seoses kontoga) makstud või krediteeritud kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja

b) finantsvara müügist või lunastamisest saadud brutotulu, mis on makstud või krediteeritud kontole kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul ja mille suhtes aruandekohustuslik finantsasutus tegutses hoidmisühingu, maakleri, esindajakonto omanikuna või muul viisil konto omaniku esindajana;

6) hoiusekonto puhul kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul kontole makstud või krediteeritud intresside brutosumma ja

7) punkti A alapunktis 5 või 6 kirjeldamata konto puhul brutosumma, mis on makstud või krediteeritud konto omanikule seoses kontoga kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul, millega seoses aruandekohustuslik finantsasutus on kohustatud isik või võlgnik, sealhulgas konto omanikule makstud lunastusmaksete kogusumma kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi jooksul.

B. Aruandes sisalduvas teabes tuleb ära näidata vääring, milles iga summa on noteeritud.

C. Olenemata punkti A alapunktist 1 ei nõuta seoses iga avaldatava kontoga, mis on olemasolev konto, maksukohustuslasena registreerimise numbrit (te) või sünniaja teatamist, kui aruandekohustusliku finantsasutuse andmebaasides ei ole sellist numbrit (numbreid) või sünniaega ning riigi õigusaktide või (vajaduse korral) Euroopa Liidu õigusnormidega ei nõuta aruandekohustuslikult finantsasutuselt teisiti nende andmete kogumist. Aruandekohustuslik finantsasutus peab tegema mõistlikke jõupingutusi, et saada teada olemasolevate kontodega seotud maksukohustuslasena registreerimise numbrid ja sünniajad teise kalendriaasta lõpuks pärast seda aastat, kui tehti kindlaks, et olemasolevad kontod on avaldatavad kontod.

D. Olenemata punkti A alapunktist 1 ei pea maksukohustuslase identifitseerimisnumbrit teatama, kui asjaomane liikmesriik, Monaco või muu residentsusjurisdiktsioon ei ole maksukohustuslase identifitseerimisnumbrit väljastanud.

E. Olenemata punkti A alapunktist 1 ei nõuta sünnikoha teatamist, välja arvatud juhul, kui aruandekohustuslikul finantsasutusel on riigi õigusaktide kohaselt kohustus see teada saada ja teatada ning see teave on kättesaadav aruandekohustusliku finantsasutuse poolt säilitatavate elektroonilist otsingut võimaldavate andmete kaudu.

II JAGU – ÜLDISED HOOLDUSNÕUDED

A. Kontot käsitletakse avaldatava kontona alates kuupäevast, mil II–VII jaos esitatud hooldusmeetmete kohaselt on kindlaks tehtud, et tegemist on avaldatava kontoga, ning kui ei ole sätestatud teisiti, siis tuleb avaldatava kontoga seotud teavet esitada igal aastal, tehes seda järgmisel kalendriaastal pärast seda aastat, mille kohta teave esitatakse.

B. Konto jääk või väärtus määratakse kindlaks kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi viimase päeva seisuga.

C. Kui jäägi või väärtuse künnis tuleb määrata kindlaks kalendriaasta viimase päeva seisuga, määratakse asjakohane jääk või väärtus kindlaks selle aruandlusperioodi viimase päeva seisuga, mis lõpeb kõnealuse kalendriaastaga või kõnealuse kalendriaasta jooksul.

D. Iga liikmesriik või Monaco võib lubada aruandekohustuslikel finantsasutustel kasutada teenuseosutajaid sellistele aruandekohustuslikele finantsasutustele riigi õigusaktidega pandud

aruandluskohustuse ja hoolsusmeetmete võtmise kohustuse täitmiseks, kuid nende kohustuste täitmise eest vastutavad endiselt aruandekohustuslikud finantsasutused.

E. Iga liikmesriik või Monaco võib lubada aruandekohustuslikel finantsasutustel kohaldada uute kontode jaoks ette nähtud hoolsusmeetmeid olemasolevatele kontodele ning kõrge väärtusega kontode jaoks ette nähtud hoolsusmeetmeid madalama väärtusega kontodele. Kui liikmesriik või Monaco lubab uute kontode jaoks ette nähtud hoolsusmeetmete kasutamist olemasolevate kontode suhtes, jäävad olemasolevatele kontodele kehtestatud ülejäänud eeskirjad kehtima.

III JAGU – FÜÜSILISE ISIKU OLEMASOLEVATE KONTODEGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

A. Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks füüsilise isiku olemasolevate kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

B. Madalama väärtusega kontod. Madalama väärtusega kontode suhtes kohaldatakse järgmisi menetlusi.

1. Elukoha aadress. Kui aruandekohustuslikul finantsasutusel on füüsilisest isikust konto omaniku dokumentaalsetel tõenditel põhinev kehtiv elukoha aadress, võib aruandekohustuslik finantsasutus käsitada kõnealust füüsilisest isikust konto omanikku selle aadressijärgse liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni maksuresidendina, et teha kindlaks, kas selline füüsilisest isikust konto omanik on avaldatav isik.

2. Elektrooniline andmete otsing. Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei saa tugineda punkti B alapunktis 1 sätestatud füüsilisest isikust konto omaniku dokumentaalsetel tõenditel põhinevale kasutusel olevale elukoha aadressile, peab aruandekohustuslik finantsasutus otsima tema poolt säilitatavatest ja elektroonilist otsingut võimaldavatest andmetest mis tahes järgmisi tunnuseid ja kohaldama punkti B alapunkte 3–6:

- a) konto omaniku kindlakstegemine avaldatava jurisdiktsiooni residendina;
- b) kasutusel olev posti- või elukoha aadress avaldatavas jurisdiktsioonis (sh postkontori postkast);
- c) üks või mitu telefoninumbrit avaldatavas jurisdiktsioonis ja mitte ühtegi telefoninumbrit vastavalt Monacos või aruandekohustusliku finantsasutuse liikmesriigis;
- d) püsihooldus (välja arvatud seoses hoiusekontoga) rahaliste vahendite kandmiseks avaldatavas jurisdiktsioonis peetavale kontole;
- e) kehtiv esindus- või allkirjaõigus, mis on antud isikule, kellel on aruandekohustuslikus jurisdiktsioonis aadress või

f) posti kinnipidamise korraldus või vahendusaadress avaldatavas jurisdiktsioonis, kui aruandekohustuslikul finantsasutusel ei ole konto omaniku kohta muud aadressi.

3. Kui elektroonilise otsingu tulemusel ei avastata ühtegi punkti B alapunkti 2 loetletud tunnust, ei ole edasised toimingud nõutavad kuni asjaolude sellise muutumiseni, mille tulemusena seostub kontoga üks või mitu tunnust, või muutub konto kõrge väärtusega kontoks.

4. Kui elektroonilise otsingu tulemusel avastatakse mõni punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnus või kui asjaolud muutuvad selliselt, et kontoga seostub üks või mitu tunnust, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitlema konto omanikku iga selle avaldatava liikmesriigi maksuresidendina, millele viitab mõni kindlakstehtud tunnustest, välja arvatud juhul, kui ta otsustab kohaldada punkti B alapunkti 6 ja üks selles punktis sisalduvatest eranditest on kohaldatav selle konto suhtes.

5. Kui elektroonilise otsingu abil avastatakse posti kinnipidamise korraldus või vahendusaadress ja konto omaniku kohta ei leita muid aadresse ega ühtegi muudest punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnustest, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus asjaoludele kõige paremini vastaval viisil kas tegema punkti C alapunkti 2 kirjeldatud paberkandjal olevate andmete otsingu või püüdma saada konto omanikult kinnituse või dokumentaalsed tõendid, et teha kindlaks sellise konto omaniku maksuresidentsus(ed). Kui paberkandjal olevate andmete otsinguga ei tehta kindlaks mõnda tunnust ja katse saada kinnitust või dokumentaalseid tõendeid ei anna tulemusi, peab aruandekohustuslik finantsasutus näitama seda kontot vastavalt kontekstile oma liikmesriigi või Monaco pädevale asutusele dokumenteerimata kontona.

6. Olenemata punkti B alapunkti 2 kohase tunnuse leidmisest ei pea aruandekohustuslik finantsasutus käsitlema konto omanikku avaldatava jurisdiktsiooni residendina, kui:

teave konto omaniku kohta sisaldab kehtivat posti- või elukoha aadressi avaldatavas jurisdiktsioonis, üht või mitut telefoninumbrit avaldatavas jurisdiktsioonis (ja vastavalt kontekstile mitte ühtegi telefoninumbrit Monacos või aruandekohustusliku finantsasutuse liikmesriigis) või püsikorraldust (hoiusekontodest erinevate finantskontode suhtes) rahaliste vahendite kandmiseks avaldatavas jurisdiktsioonis peetavale kontole, ning aruandekohustuslik finantsasutus hangib või on varem läbi vaadanud ja säilitab järgmisi andmeid:

i) konto omaniku kinnitus residentsusjurisdiktsiooni(de) (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohta, mis ei hõlma kõnealust avaldavat jurisdiktsiooni, ja

ii) dokumentaalsed tõendid selle kohta, et konto omanik ei ole avaldatav isik;

b) teave konto omaniku kohta hõlmab kehtivat esindus- või allkirjaõigust, mis on antud isikule, kellel on avaldavas jurisdiktsioonis aadress, ja aruandekohustuslik finantsasutus hangib või on varem läbi vaadanud ja säilitab järgmisi andmeid:

i) konto omaniku kinnitus residentsusjurisdiktsiooni(de) (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohta, mis ei hõlma kõnealust avaldatavat jurisdiktsiooni, või

ii) dokumentaalsed tõendid selle kohta, et konto omanik ei ole avaldatav isik;

C. Kõrge väärtusega kontode täiustatud läbivaatamise menetlus. Järgmisi täiustatud läbivaatamise menetlusi kohaldatakse kõrge väärtusega kontode suhtes.

1. Elektrooniline andmete otsing. Kõrge väärtusega kontode puhul peab aruandekohustuslik finantsasutus läbi vaatama aruandekohustusliku finantsasutuse poolt säilitatavad elektroonilist otsingut võimaldavad andmed, et leida punkti B alapunktis 2 kirjeldatud mis tahes tunnuseid.

2. Paberkandjal olevate andmete otsing. Kui aruandekohustusliku finantsasutuse elektroonilist otsingut võimaldav andmebaas sisaldab kogu punkti C alapunktis 3 kirjeldatud teabe välju ning sellesse salvestatakse kogu asjakohane teave, siis ei ole edasine paberkandjal olevate andmete otsing nõutav. Kui elektroonilised andmebaasid ei sisalda kogu nimetatud teavet, siis kõrge väärtusega kontode puhul peab aruandekohustuslik finantsasutus punkti B alapunktis 2 kirjeldatud tunnuste leidmiseks läbi vaatama ka kliendi põhitoimiku ning juhul kui allnimetatud dokumente põhitoimikus ei ole, siis ka aruandekohustusliku finantsasutuse poolt viimase viie aasta jooksul hangitud järgmised kontoga seostatavad dokumendid:

a) viimased konto kohta kogutud dokumentaalsed tõendid;

b) viimane leping või muud dokumendid konto avamise kohta;

c) viimased dokumendid, mille aruandekohustuslik finantsasutus on hankinud rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt või muude eesmärkide täitmiseks;

d) mis tahes kehtivad volitus- või allkirjaõigust käsitlevad vormikohased dokumendid ja

e) mis tahes püsikorraldus (välja arvatud seoses hoiusekontoga) rahaliste vahendite ülekandmiseks.

3. Erandjuhud, kus andmebaasid sisaldavad piisavalt teavet. Aruandekohustuslik finantsasutus ei ole kohustatud tegema punkti C alapunktis 2 kirjeldatud paberkandjal olevate andmete otsingut, kui aruandekohustusliku finantsasutuse elektroonilist otsingut võimaldav teave sisaldab järgmist:

- a) konto omaniku residentsus;
- b) konto omaniku elukohta ja postiaadress, mis on aruandekohustusliku finantsasutuse toimikus;
- c) olemasolu korral konto omaniku telefoninumber (telefoninumbrid), mis on aruandekohustusliku finantsasutuse toimikus;
- d) muude finantskontode kui hoiusekontode puhul teave selle kohta, kas on olemas püsikorraldus kontol olevate vahendite ülekandmiseks teisele kontole (sealhulgas aruandekohustusliku finantsasutuse teises filiaalis või muus finantsasutuses olevale kontole);
- e) teave konto omaniku kehtiva vahendusaadressi või posti kinnipidamise korralduse kohta ja
- f) teave selle kohta, kas konto suhtes kehtib esindus- või allkirjaõigus.

4. Päring kliendihaldurile, et teha kindlaks tema valduses olev kontoga seotud teave. Lisaks punkti C alapunktides 1 ja 2 kirjeldatud elektroonilisele ja paberkandjal olevate andmete otsingu tulemusele peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama avaldatavate kontodena kliendihaldurile määratud kõrge väärtusega kontosid (sealhulgas finantskontosid, mis on selle kõrge väärtusega kontoga liidetud), kui kliendihaldur tegelikult teab, et konto omanik on avaldatav isik.

5. Tunnuste leidmise mõju.

- a) Kui punktis C kirjeldatud kõrge väärtusega kontode täiustatud läbivaatamise käigus ei leita ühtegi punkti B alapunktis 2 loetletud tunnust ja kontot ei käsitata punkti C alapunkti 4 kohaselt kui avaldatava isiku kontot, siis edasised toimingud ei ole vajalikud seni, kuni kontoga seotud asjaoludes toimub muutus, mille tulemusena seostatakse konto ühe või mitme tunnusega.
- b) Kui punktis C kirjeldatud kõrge väärtusega kontode täiustatud läbivaatamise käigus avastatakse mõni punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnus või kui asjaolud muutuvad hiljem selliselt, et kontoga seostub üks või mitu tunnust, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot iga selle liikmesriigi avaldatava kontona, millele viitab mõni tuvastatud tunnustest, välja arvatud juhul, kui ta otsustab kohaldada punkti B alapunkti 6 ja üks selles punktis sisalduvatest eranditest on kohaldatav selle konto suhtes.

c) Kui punktis C kirjeldatud kõrge väärtusega konto täiustatud läbivaatamise käigus avastatakse posti kinnipidamise korraldus või vahendusaadress ja konto omaniku kohta ei leita muid aadresse ega ühtegi muud punkti B alapunkti 2 alapunktides a–e loetletud tunnustest, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus püüdma saada sellelt konto omanikult kinnituse või dokumentaalsed tõendid, et teha kindlaks konto omaniku maksuresidentsus(ed). Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei saa sellist kinnitust või dokumentaalseid tõendeid, peab ta näitama seda kontot vastavalt kontekstile oma liikmesriigi või Monaco pädevale asutusele esitatavas aruandes dokumenteerimata kontona.

6. Kui füüsilise isiku olemasolev konto ei ole 31. detsembri 2016. aasta seisuga kõrge väärtusega konto, kuid saab selleks mõne järgneva kalendriaasta viimaseks päevaks, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus korraldama sellise konto punktis C kirjeldatud täiustatud läbivaatamise järgmise kalendriaasta jooksul pärast aastat, mil konto muutub kõrge väärtusega kontoks. Kui läbivaatamisel tehakse kindlaks, et konto on avaldatav konto, siis on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud esitama selle kontoga seotud nõutava teabe kohta aruande selle aasta kohta, mil konto tuvastati avaldatava kontona, ning järgnevatel aastatel aastapõhiselt, kuni konto omanik lakkab olemast avaldatav isik.

7. Kui aruandekohustuslik finantsasutus on juba kohaldanud kõrge väärtusega konto suhtes punktis C kirjeldatud täiustatud läbivaatamise menetlust, siis ei ole aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud kohaldama selle kõrge väärtusega konto suhtes järgnevatel aastatel uuesti sellist menetlust (kohaldatakse ainult punkti C alapunktis 4 kirjeldatud kliendihalduri päringut), välja arvatud juhul, kui konto on dokumenteerimata; sellisel juhul peaks aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama seda igal aastal, kuni selline konto ei ole enam dokumenteerimata.

8. Kui kõrge väärtusega kontoga seotud asjaoludes toimub muudatus, mille tulemusena seostatakse kontoga üks või mitu punkti B alapunktis 2 kirjeldatud tunnust, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot iga selle avaldatava jurisdiktsiooni puhul avaldatava kontona, millele viitab mõni tuvastatud tunnustest, välja arvatud juhul, kui ta otsustab kohaldada punkti B alapunkti 6 ja üks nimetatud punktis sisalduvatest eranditest on kohaldatav selle konto suhtes.

9. Aruandekohustuslik finantsasutus kehtestab menetluse tagamaks, et kliendihaldur tuvastab igasuguse muutuse kontoga seotud asjaoludes. Näiteks kui kliendihaldurile teatatakse, et konto omanikul on mõnes avaldatavas jurisdiktsioonis uus postiaadress, on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud käsitama uut aadressi asjaolude muutusena ja kui ta valib punkti B alapunkti 6 kohaldamise, on ta kohustatud hankima konto omanikult asjakohased dokumendid.

D. Füüsilise isiku olemasolevate kõrge väärtusega kontode läbivaatamine tuleb lõpule viia 31. detsembriks 2017. Füüsilise isiku olemasolevate madalama väärtusega kontode läbivaatamine tuleb lõpule viia 31. detsembriks 2018.

E. Füüsilise isiku olemasolevat kontot, mis on käesoleva jao kohaselt tuvastatud kui avaldatav konto, tuleb käsitada avaldatava kontona kõikidel järgnevatel aastatel seni, kui konto omanik lakkab olemast avaldatav isik.

IV JAGU – FÜÜSILISE ISIKU UUTE KONTODEGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks füüsilise isiku uute kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

A. Füüsilise isiku uute kontode osas peab aruandekohustuslik finantsasutus konto avamisel saama kinnituse (mis võib olla osa konto avamise dokumentatsioonist), mis võimaldab aruandekohustuslikul finantsasutusel kindlaks teha konto omaniku maksuresidentsuse(d), ning veenduma sellise kinnituse põhjendatuses selle teabe põhjal, mis aruandekohustuslik finantsasutus on seoses konto avamisega saanud, sealhulgas mis tahes dokumentide põhjal, mis on kogutud rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt.

B. Kui kinnitusest selgub, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni maksuresident, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus käsutama kontot kui avaldatavat kontot ning kinnitus peab sisaldama ka konto omaniku maksukohustuslasena registreerimise numbrit sellises avaldavas jurisdiktsioonis (vastavalt I jao punktidele D) ja sünniaega.

C. Kui füüsilise isiku uue kontoga seotud asjaolud muutuvad, mille tõttu saab aruandekohustuslik finantsasutus teadlikuks või tal on alust teada, et esialgne kinnitus ei ole õige või usaldusväärne, siis ei tohi aruandekohustuslik finantsasutus tugineda algele kinnitusele ning peab saama kehtiva kinnituse, mis kinnitab konto omaniku maksuresidentsus(ed).

V JAGU – ETTEVÕTTE OLEMASOLEVA KONTOGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks ettevõtte olemasolevate kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

A. Ettevõtte kontod, mida ei pea läbi vaatama ega tuvastama ja mille kohta ei pea aruannet esitama. Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei otsusta teisiti kõigi ettevõtte olemasolevate kontode või eraldi selliste kontode selgelt eristatava grupi suhtes, siis ettevõtte olemasolevaid kontosid, mille kogujääk või -väärtus ei ületa 31. detsembri 2016. aasta seisuga mis tahes liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, ei pea läbi vaatama, tuvastama ega esitama aruandes avaldatavate kontodena seni, kui konto kogujääk või väärtus ei ületa mis tahes järgneva kalendriaasta viimase päeva seisuga seda summat.

B. Läbivaadatavad ettevõtte kontod. Ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või -väärtus ületab 31. detsembri 2016. aasta seisuga iga liikmesriigi või Monaco vääringus

noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, ja ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või väärtus ei ületa 31. detsembri 2016. aasta seisuga seda summat, kuid mille kogujääk või -väärtus mõne järgneva kalendriaasta viimase päeva seisuga ületab seda summat, tuleb läbi vaadata punktis D ette nähtud menetlust järgides.

C. Ettevõtte kontod, mille kohta tuleb esitada aruanne. Punktis B kirjeldatud ettevõtte olemasolevate kontode puhul käsitatakse avaldatavate kontodena üksnes kontosid, mille omanikuks on üks või mitu avaldatavast isikust ettevõtet või passiivset finantssektorivälist ettevõtet ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga.

D. Läbivaatamismenetlus selliste ettevõtte kontode tuvastamiseks, mille kohta tuleb esitada aruanne. Punktis B kirjeldatud ettevõtte olemasolevate kontode suhtes peab aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama järgmisi läbivaatamismenetlusi, et teha kindlaks, kas konto omanikuks on üks või mitu avaldatavat isikut või passiivset finantssektorivälist ettevõtet ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga.

1. Teha kindlaks, kas ettevõtte on avaldatav isik.

a) Vaadata üle regulatiivsetel või kliendihalduse eesmärkidel kogutud teave (sealhulgas rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt kogutud teave), et teha kindlaks, kas teabest nähtub, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident. Selles tähenduses hõlmab teave, mis viitab sellele, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident, asutamis- või moodustamiskohta või aadressi avaldavas jurisdiktsioonis.

b) Kui teave viitab sellele, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot avaldatava kontona, välja arvatud juhul, kui ta hangib konto omanikult kinnituse või teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik ei ole avaldatav isik.

2. Tegema kindlaks, kas ettevõtte on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Ettevõtte (sh avaldatavast isikust ettevõtte) olemasoleva konto suhtes peab aruandekohustuslik finantsasutus kindlaks tegema, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Kui mõni passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, siis tuleb kontot käsitada avaldatava kontona. Seda tehes peab aruandekohustuslik finantsasutus järgima punkti D alapunkti 2 alapunktides a–c toodud juhiseid järjekorras, mis on asjaolusid arvestades kõige kohasem.

a) Tegema kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte. Selleks et teha kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte, peab aruandekohustuslik finantsasutus saama konto omanikult kinnituse tema staatuse kindlaksmääramiseks, välja arvatud juhul, kui ta teeb oma valduses

oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik on aktiivne finantssektoriväline ettevõtte või VIII jao punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõttest erinev finantsasutus, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus.

b) Tegema kindlaks konto omanikku kontrollivad isikud. Konto omanikku kontrollivate isikute kindlakstegemiseks võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda teabele, mis on kogutud ja mida säilitatakse rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt.

c) Tegema kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik. Selleks et teha kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda:

i) rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt kogutavale ja säilitatavale teabele juhul, kui ettevõtte olemasoleva konto omanikuks on üks või mitu finantssektorivälist ettevõtet ja konto kogujääk või -väärtus ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile või

konto omaniku või sellis(t)e jurisdiktsiooni(de) (liikmesriik, Monaco või mu jurisdiktsioon) kontrolliva isiku kinnitusele, kus kontrolliv isik on maksuresident.

E. Ettevõtte olemasolevate kontode läbivaatamise ja lisatoimingute tähtaeg

1. Ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, peavad olema läbi vaadatud 31. detsembriks 2018.

2. Ettevõtte olemasolevad kontod, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 250 000 USA dollarile, kuid mis mõne järgneva aasta 31. detsembri seisuga ületab seda summat, peavad olema läbi vaadatud järgmise kalendriaasta jooksul pärast selle aasta lõppu, mil konto kogujääk või -väärtus ületab selle summa.

3. Kui ettevõtte olemasoleva kontoga seotud asjaolud muutuvad, mille tõttu saab aruandekohustuslik finantsasutus teadlikuks või tal tekib alus arvata, et kontoga seostatav konto omaniku kinnitus või muu dokument ei ole õige või usaldusväärne, siis peab aruandekohustuslik finantsasutus konto staatuse punktis D sätestatud menetluse kohaselt uuesti kindlaks määrama.

VI JAGU – ETTEVÕTTE UUTE KONTODEGA SEOTUD HOOLSUSMEETMED

Avaldatavate kontode kindlakstegemiseks ettevõtte uute kontode seast kohaldatakse järgmisi menetlusi.

A. Läbivaatamismenetlus selliste ettevõtte kontode tuvastamiseks, mille kohta tuleb esitada aruanne. Ettevõtte uute kontode suhtes peab aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama järgmisi läbivaatamismenetlusi, et teha kindlaks, kas konto omanikuks on üks või mitu avaldatavat isikut või passiivset NFED ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga.

1. Teha kindlaks, kas ettevõtte on avaldatav isik.

a) Saada kinnitus (mis võib olla osa konto avamise dokumentatsioonist), mis võimaldab aruandekohustuslikul finantsasutusel kindlaks teha konto omaniku maksuresidentsuse(d), ning veenduda sellise kinnituse põhjendatuses teabe põhjal, mille aruandekohustuslik finantsasutus on saanud seoses konto avamisega, sealhulgas mis tahes dokumentide põhjal, mis on kogutud rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt. Kui ettevõtte kinnitab, et ta ei ole maksuresident, võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda konto omaniku residentsuse kindlakstegemisel ettevõtte peakontori aadressile.

Kui kinnitus viitab sellele, et konto omanik on avaldava jurisdiktsiooni resident, peab aruandekohustuslik finantsasutus käsitama kontot avaldatava kontona, välja arvatud juhul, kui ta teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik ei ole sellisele avaldavale jurisdiktsioonile avaldatav isik.

2. Tegema kindlaks, kas ettevõtte on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Ettevõtte (sh avaldatavast isikust ettevõtte) uue konto puhul peab aruandekohustuslik finantsasutus kindlaks tegema, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga. Kui mõni passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, siis tuleb kontot käsitada avaldatava kontona. Seda tehes peab aruandekohustuslik finantsasutus järgima punkti A alapunkti 2 alapunktides a–c toodud juhiseid järjekorras, mis on asjaolusid arvestades kõige kohasem.

a) Tegema kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte. Selleks et teha kindlaks, kas konto omanik on passiivne finantssektoriväline ettevõtte, peab aruandekohustuslik finantsasutus tuginema konto omaniku kinnitusele tema staatuse kindlaksmääramiseks, välja arvatud juhul, kui ta teeb oma valduses oleva või avalikult kättesaadava teabe põhjal mõistlikult kindlaks, et konto omanik on aktiivne finantssektoriväline ettevõtte või VIII jao punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõttest erinev finantsasutus, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus.

b) Tegema kindlaks konto omanikku kontrollivad isikud. Konto omanikku kontrollivate isikute kindlakstegemiseks võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda teabele, mis on kogutud ja mida säilitatakse rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” kohaselt.

c) Tegema kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik. Selleks et teha kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, võib aruandekohustuslik finantsasutus tugineda konto omaniku või sellise kontrolliva isiku kinnitusele.

VII JAGU – HOOLSUSMEETMETE ERIEESKIRJAD

Eespool kirjeldatud hoolsusmeetmete võtmisel kohaldatakse järgmisi lisaeeskirju.

A. Konto omanike kinnitustele ja dokumentaalsetele tõenditele tuginemine. Aruandekohustuslik finantsasutus ei tohi tugineda konto omaniku kinnitusele ega dokumentaalsele tõendile, kui aruandekohustuslik finantsasutus on teadlik või kui tal on alust arvata, et isiku kinnitus või dokumentaalne tõend ei ole õige või usaldusväärne.

B. Alternatiivsed menetluseeskirjad kontode kohta, mis kuuluvad füüsilistele isikutele, kellel on rahalise väärtusega kindlustuslepingud või annuitedilepingud ning ühised rahalise väärtusega kindlustuslepingud või ühised annuitedilepingud. Aruandekohustuslik finantsasutus võib eeldada, et rahalise väärtusega kindlustuslepingust või annuitedilepingust surma korral hüvitist saav füüsilisest isikust tulusaaja (kes ei ole konto omanik) ei ole avaldatav isik ja võib sellist finantskontot käsitada muu kui avaldatava kontona, välja arvatud juhul, kui aruandekohustuslik finantsasutus teab või tal on alust arvata, et tulusaaja on avaldatav isik. Aruandekohustuslikul finantsasutusel on alust arvata, et rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu tulusaaja on avaldatav isik, kui aruandekohustusliku finantsasutuse kogutud ja tulusaajaga seostatud teave sisaldab III jao punktis B kirjeldatud elemente. Kui aruandekohustuslik finantsasutus teab või tal on alust arvata, et tulusaaja on avaldatav isik, peab aruandekohustuslik finantsasutus järgima III jao punktis B sätestatud menetluseeskirju.

Liikmesriik või Monaco võivad lubada aruandekohustuslikul finantsasutusel käsitada finantskontot, mis kujutab endast liikme osalust ühises rahalise väärtusega kindlustuslepingus või ühises annuitedilepingus, finantskontona, mis ei ole avaldatav konto, kuni sellise kuupäeva saabumiseni, mil töötajale/tunnistuse omanikule või tulusaajale tuleb välja maksta teatav summa juhul, kui finantskonto, mis kujutab endast liikme osalust ühises rahalise väärtusega kindlustuslepingus või ühises annuitedilepingus, vastab järgmistele tingimustele:

- i) grupi rahalise väärtusega kindlustusleping või annuitedi grupileping on antud välja tööandjale ning hõlmab 25 või enamat töötajat/tunnistuse omanikku;
- ii) töötajatel/tunnistuse omanikel on õigus saada oma osalusega seoses mis tahes lepingulist tulu ning nimetada töötaja surma korral välja makstava summa saajaid; ja

iii) mis tahes töötajale / tunnistuse omanikule või lepingust kasu saavale isikule makstav kogusumma ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile.

„Ühine rahalise väärtusega kindlustusleping” – rahalise väärtusega kindlustusleping, mis i) katab isikuid, kes on sellega seotud tööandja, kutseliidu, ametiühingu või muu liidu või rühma kaudu, ja mille puhul ii) nõutakse rühma iga liikme (või rühmasisese kategooria liikme) eest makseid, mis määratakse kindlaks sõltumata füüsilise isiku muudest tervisenäitajatest kui rühma liikme (või liikmete kategooria) vanus, sugu ja suitsetamisharjumused.

„Ühine annuitedileping” – annuitedileping, mille üheks pooleks/kohustatud isikuteks on füüsilised isikud, kes on sellega seotud tööandja, kutseliidu, ametiühingu või muu liidu või rühma kaudu.

Enne 1. jaanuari 2017 teatavad liikmesriigid Monacole ja Monaco Euroopa Komisjonile, kas nad on käesolevas punktis sätestatud võimalust kasutanud. Euroopa Komisjon võib koordineerida teate edastamist liikmesriikidelt Monacole ja Euroopa Komisjon edastab Monaco teate kõikidele liikmesriikidele. Kõik edasised muudatused seoses kõnealuse võimaluse kasutamisega liikmesriigi või Monaco poolt edastatakse samal viisil.

C. Kontojäägi liitmise ja vääringutega seotud eeskirjad.

1. Füüsilise isiku kontode liitmine. Füüsilise isiku kontode koguväärtuse või -jäägi kindlakstegemiseks on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud liitma kokku kõik aruandekohustusliku finantsasutuse või sellega seotud ettevõtte peetavad finantskontod, kuid üksnes niivõrd, kuivõrd aruandekohustusliku finantsasutuse arvutisüsteemid seostavad finantskontosid omavahel teatavate andmete alusel, nagu näiteks kliendinumber või maksukohustuslase registreerimisnumber, ning võimaldavad kontojääkide või -väärtuste liitmist. Käesolevas punktis kirjeldatud liitmise nõuete rakendamiseks omistatakse igale kaasomandis oleva finantskonto omanikule kaasomandis oleva finantskonto kogujääk või -väärtus.

2. Ettevõtte kontode liitmine. Ettevõtte kontode kogujäägi või -väärtuse kindlakstegemiseks on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud arvesse võtma kõiki aruandekohustusliku finantsasutuse või sellega seotud ettevõtte hallatavaid finantskontosid, kuid üksnes niivõrd, kuivõrd aruandekohustusliku finantsasutuse arvutisüsteemid seostavad finantskontosid omavahel teatavate andmete alusel, nagu näiteks kliendinumber või maksukohustuslase registreerimisnumber, ning võimaldavad kontojääkide või -väärtuste liitmist. Käesolevas punktis kirjeldatud liitmise nõuete rakendamiseks omistatakse igale kaasomandis oleva finantskonto omanikule kaasomandis oleva finantskonto kogujääk või -väärtus.

3. Kliendihalduritele kohaldatav liitmise erieeskiri. Isiku finantskontode kogujäägi või -väärtuse kindlakstegemisel selleks, et selgitada välja, kas finantskonto on kõrge väärtusega konto, on aruandekohustuslik finantsasutus kohustatud liitma kõik

finantskontod, mille kohta kliendihaldur teab või mille kohta tal on alust arvata, et nende kontode otsene või kaudne omanik, kontrolliv isik või asutaja on üks ja seesama isik, välja arvatud juhul, kui see isik tegutseb teise isiku esindajana.

4. Summad, mis loetakse hõlmavaks võrdväärseid summasid muudes vääringutes. Iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud kõikide summade puhul loetakse, et need hõlmavad samaväärseid summasid muudes vääringutes, nagu on kindlaks määratud riigi õigusaktidega.

VIII JAGU – MÕISTED

Kohaldatakse järgmisi mõisteid.

A. Aruandekohustuslik finantsasutus

1. „Aruandekohustuslik finantsasutus” on vastavalt kontekstile mis tahes liikmesriigi või Monaco finantsasutus, mis ei ole mittearuandekohustuslik finantsasutus.

2. „Osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus” on i) iga finantsasutus, mis on osaleva jurisdiktsiooni resident, kuid ei hõlma selle finantsasutuse väljaspool kõnealust osalevat jurisdiktsiooni asuvaid filiaale, ning ii) sellise finantsasutuse, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni resident, iga filiaal, kui see filiaal asub kõnealuses osalevas jurisdiktsioonis.

3. „Finantsasutus” on hoidmisasutus, hoiustamisasutus, investeerimisettevõtte või kindlaksmääratud kindlustusandja.

4. „Hoidmisasutus” on ettevõtte, kelle äritegevuse märkimisväärse osa moodustab teiste isikute finantsvarade hoidmine. Ettevõtte hoiab teiste isikute finantsvarasid oma äritegevuse märkimisväärse osana siis, kui ettevõtte brutotulu, mis on saadud finantsvarade hoidmisest ja sellega seotud finantsteenustest, on vähemalt 20 % ettevõtte brutotulust järgmistest perioodidest lühema jooksul: i) kolmeaastane periood, mis lõpeb hinnangu andmise aastale eelneva aasta 31. detsembril (või kalendriaastast erineva aruandeperioodi viimasel päeval), või ii) aeg, mille jooksul ettevõtte on olemas olnud.

5. „Hoiustamisasutus” on ettevõtte, mis võtab vastu hoiuseid tavapärase pangandus- või muu sarnase äritegevuse raames.

6. „Investeerimisettevõtte” on mis tahes ettevõtte:

a) kelle peamiseks äritegevuseks on üks või mitu alljärgnevatest tegevustest või toimingutest kliendi eest või kliendi nimel:

i) kauplemine rahaturu instrumentidega (tšekid, vekslid, hoiusetunnistused, tuletisväärtpaberid jne); välisvaluutaga; valuuta, intressimäärade ja indeksitega seotud instrumentidega; vabalt võõrandatavate väärtpaberitega või kaubafutuuridega;

ii) individuaalne ja kollektiivne väärtpaberiportfelli valitsemine või

iii) finantsvarade või raha muul viisil investeerimine, haldamine või valitsemine teiste isikute nimel

või

b) kelle brutotulu on eelkõige saadud finantsvarade investeerimisest, reinvesteerimisest või nendega kauplemisest, kui ettevõtet haldab teine ettevõte, mis on hoiustamisasutus, hoidmisasutus, kindlaksmääratud kindlustusandja või punkti A alapunkti 6 alapunktis a kirjeldatud investeerimisettevõte.

Eeldatakse, et ettevõtte äritegevuseks on eelkõige üks või mitu punkti A alapunkti 6 alapunktis a kirjeldatud tegevustest, või ettevõtte brutotulu on eelkõige saadud finantsvaradesse investeerimisest, reinvesteerimisest või nendega kauplemisest punkti A alapunkti 6 alapunkti b tähenduses, kui ettevõtte brutotulu, mis on saadud sellistest tegevustest, on vähemalt 50 % ettevõtte brutotulust järgmistest perioodidest lühema jooksul: kolmeaastane periood, mis lõpeb hinnangu andmise aastale eelneva aasta 31. detsembril, või ii) aeg, mille jooksul ettevõte on olemas olnud. Mõiste „investeerimisettevõte” ei hõlma ettevõtet, mis on aktiivne finantssektoriväline ettevõtte seetõttu, et ettevõtte vastab mõnele punkti D alapunkti 9 alapunktide d–g kriteeriumile.

Käesolevat punkti tõlgendatakse viisil, mis on kooskõlas rahapesuvastase töökonna soovitusel finantsasutuse mõiste määratluses kasutatud samalaadse sõnastusega.

7. „Finantsvara” hõlmab väärtpaberit (näiteks äriühingu osa või aktsiat, osalust osaniku või tegeliku tulusaajana laia osanike ringiga või börsil noteeritud täis- või usaldusühingus või trustis; vekslit, võlakirja, tagatiseta võlakohustust või muud võlga tõendavat dokumenti), osalust täis- või usaldusühingus, kaubalepingut, vahetuslepingut (näiteks intressimäära vahetuslepingut, valuutavahetuslepingut, baasvahetuslepingut, intressimäära ülempiiri lepingut, intressimäära alampiiri lepingut, kaubavahetuslepingut, lihtaktsiate vahetuslepingut, aktsiaindeksite vahetuslepingut jm sarnaseid lepinguid), kindlustuslepingut või annuitedilepingut või mis tahes osalust (sh futuuri- või forvardleping või optioon) väärtpaberis, täis- või usaldusühingus, kaubalepingus, vahetuslepingus, kindlustuslepingus või annuitedilepingus. Mõiste „finantsvara” ei hõlma võlanõudeta otsest osalust kinnisvaras.

8. „Kindlaksmääratud kindlustusandja” on ettevõtte, mis on kindlustusandja (või kindlustusandja valdusühing), mis sõlmib rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu või mis on kohustatud tegema eelnimetatud lepingutega seotud väljamakseid.

B. Mittearuandekohustuslik finantsasutus

1. „Mittearuandekohustuslik finantsasutus” on mis tahes finantsasutus, mis on:

a) valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon või keskpank, välja arvatud osas, mis puudutab makset, mis tuleneb kohustusest seoses sellist liiki finantsäritegevusega, millega tegeleb kindlaksmääratud kindlustusandja, hoidmisasutus või hoiustamisasutus;

b) suure liikmete arvuga pensionifond; väikese liikmete arvuga pensionifond; valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga pensionifond; või tunnustatud krediitkaartide väljastaja;

c) mis tahes muu ettevõtte, kelle maksudest kõrvalehoidumiseks kasutamine on vähetöenaoline, kellel on olulisel määral sarnased omadused punkti B alapunkti 1 alapunktides a ja b kirjeldatud mis tahes ettevõtetega ning kes on riigi õigusaktide kohaselt määratletud mittearuandekohustuslike finantsasutustena ning kes on liikmesriigis kantud nõukogu direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta) artikli 8 lõikes 7a osutatud loetellu ja kellest on teatatud Monacole või kellest Monaco on teatanud Euroopa Komisjonile, tingimusel, et sellise ettevõtte staatus mittearuandekohustusliku finantsasutusena ei takista käesoleva lepingu eesmärkide saavutamist;

d) välistatud kollektiivne investeerimisüksus või

e) usaldusfond niivõrd, kui fondi haldaja on aruandekohustuslik finantsasutus ning esitab aruande kogu I jao kohaselt avaldatava teabe kohta seoses usaldusfondi kõikide avaldatavate kontodega.

2. „Valitsusüksus” on liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni valitsus, liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni mis tahes poliitiline allüksus (mis hõlmab osariiki, provintsi, maakonda või valda/linna) või täielikult liikmesriigile, Monacole või muule jurisdiktsioonile või ühele või mitmele mis tahes eespool nimetatud üksusele kuuluv asutus või amet (igaüks neist on „valitsusüksus”). Nimetatud kategooria koosneb liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni lahutamatu osadest, kontrollitavatest ettevõtetest ja poliitilistest allüksustest.

Liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni „lahutamatu osa” tähendab mis tahes isikut, organisatsiooni, asutust, bürood, fondi, ametit või muud mis tahes viisil määratletud organit, mis on liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni

ametiasutus. Ametiasutuse puhastulu tuleb krediteerida asutuse enda kontole või muule liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni kontole ning mitte mingi osa sellest ei tohi teenida eraisiku huve. Lahutamatu osa ei hõlma füüsilisest isikust iseseisvat isikut, ametnikku või haldurit, kes tegutseb era- või isiklikes huvides.

b) Kontrollitav ettevõtte tähendab ettevõtet, mis on vormiliselt liikmesriigist, Monacost või muust jurisdiktsioonist eraldiseisev või mis kujutab endast muul viisil eraldi juriidilist isikut, eeldusel et:

i) ettevõtte kuulub täielikult, kas otse või ühe või mitme kontrollitava ettevõtte kaudu ühele või mitmele valitsusüksusele, ning seda ettevõtet kontrollib üks või mitu valitsusüksust otse või ühe või mitme kontrollitava ettevõtte kaudu;

ii) ettevõtte puhastulu kantakse ettevõtte enda kontole või ühe või mitme valitsusüksuse kontole ning mitte mingi osa sellest ei teeni eraisiku huve ja

iii) ettevõtte varad lähevad selle likvideerimisel üle ühte või mitmesse valitsusüksusesse.

c) Tulu ei teeni eraisiku huve, kui isik on valitsusprogrammi ette nähtud tulusaaja ning programmi tegevus toimub avalikes huvides seoses üldise heaoluga või on seotud riigivõimu teostamise mõne osa juhtimisega. Hoolimata eeltoodust käsitatakse tulu eraisiku huve teeniva tuluna, kui see pärineb valitsusüksuse kasutamisest äritegevuse eesmärgil, näiteks eraisikutele finantsteenuseid osutav kommertsbank.

3. „Rahvusvaheline organisatsioon” on mis tahes rahvusvaheline organisatsioon või sellele täielikult kuuluv asutus või amet. See kategooria hõlmab mis tahes valitsustevahelist organisatsiooni (sealhulgas riigiülest organisatsiooni), i) mis koosneb peamiselt valitsustest; ii) millel on liikmesriigiga, Monacoga või muu jurisdiktsiooniga kehtiv peakorterileping või sisult sarnane leping ja iii) mille tulu ei teeni eraisikute huve.

4. „Keskpank” on institutsioon, mis on seadusega asutatud või valitsuse kinnitatud põhiline asutus, välja arvatud liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni valitsus ise, mis väljastab maksevahendina ringlusse laskmiseks mõeldud instrumente. Selline institutsioon võib hõlmata ametit, mis on liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni valitsusest eraldiseisev, hoolimata sellest, kas see kuulub täielikult või osaliselt liikmesriigile, Monacole või muule jurisdiktsioonile.

5. „Suure liikmete arvuga pensionifond” on fond, mille eesmärk on pakkuda hüvitist pensioni, invaliidsuse või surma korral või nende kombinatsiooni hüvitise saajatele, kes on ühe või mitme tööandja praegused või endised töötajad (või selliste töötajate määratud isikud), vastutasuks osutatud teenuste eest, eeldusel, et:

- a) fondil ei ole hüvitise saajat, kellel on õigus enam kui 5 %-le fondi varadest;
- b) fondi suhtes kehtivad valitsuse ettekirjutused ja fond annab aru asjaomasele maksuasutusele ja
- c) fond vastab vähemalt ühele alljärgnevatest nõuetest:
  - i) fond on üldiselt vabastatud investeerimistulu maksustamisest või sellise tulu maksustamine on lükatud edasi või see maksustatakse vähendatud määraga, kuna fond kujutab endast pensioniplaani;
  - ii) vähemalt 50 % oma kõikidest sissemaksetest (mis on muud kui varade ülekanded teistest punkti B alapunktides 5–7 kirjeldatud plaanidest või punkti C alapunkti 17 alapunktis a kirjeldatud pensionikontodelt) saab fond rahalise toetusena tööandjalt;
  - iii) fondi raha jaotamine või fondist raha väljavõtmine on lubatud üksnes kokkulepitud juhtudel seoses pensionilejäämise, invaliidistumise või surmaga (välja arvatud raha ülekandmine teistesse punkti B alapunktides 5–7 kirjeldatud fondidesse ja punkti C alapunkti 17 alapunktis a kirjeldatud pensionikontodele) või kui raha jaotatakse või võetakse välja enne kokkulepitud juhtumit, siis kohaldatakse trahvi; või
  - iv) töötajate sissemaksed (mis on muud kui teatavad lubatud täiendavad sissemaksed) fondi on piiratud töötaja teenitud tuluga või need ei tohi aastas ületada iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 50 000 USA dollarile, kohaldades VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta.

6. „Väikese liikmete arvuga pensionifond” on fond, mille eesmärk on pakkuda hüvitist pensioni, invaliidsuse või surma korral hüvitise saajatele, kes on ühe või mitme tööandja praegused või endised töötajad (või selliste töötajate määratud isikud), vastutasuks osutatud teenuste eest, eeldusel, et:

- a) fondil on alla 50 liikme;
- b) fondi toetab rahaliselt üks või mitu tööandjat, kes ei ole investeerimisettevõtteid ega passiivsed finantssektorivälised ettevõtteid;
- c) töötajate ja tööandjate sissemaksed fondi (mis on muud kui varade ülekanded punkti C alapunkti 17 alapunktis a kirjeldatud pensionikontodelt) on piiratud vastavalt teenitud tulu ja töötaja hüvitisega;
- d) osalejatel, kes ei ole selle jurisdiktsiooni (liikmesriigi või Monaco) residendid, kus fond on asutatud, ei ole õigust rohkem kui 20 %-le fondi varadest ja

e) fondi suhtes kehtivad valitsuse ettekirjutused ja fond annab aru asjaomasele maksuasutusele.

7. „Valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga pensionifond” on valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga poolt asutatud fond, mille eesmärk on pakkuda hüvitist pensioni, invaliidsuse või surma korral hüvitise saajatele või osalejatele, kes on selle praegused või endised töötajad (või selliste töötajate määratud isikud) või kes ei ole praegused või endised töötajad, kui selliste hüvitise saajatele või osalejatele makstav hüvitis on vastutasuks valitsusüksuse, rahvusvahelise organisatsiooni või keskpanga kasuks osutatud isiklike teenuste eest.

8. „Tunnustatud krediitkaartide väljastaja” on finantsasutus, mis vastab järgmistele tingimustele:

a) see on finantsasutus üksnes seetõttu, et on krediitkaartide väljastaja, mis võtab vastu hoiuseid ainult siis, kui klient teeb makse, mis ületab kaardi saldot, ning enammakset ei tagastata kliendile viivitamata ja

ta kehtestab alates 1. jaanuarist 2017 või enne seda kuupäeva eeskirjad ja menetluskorra, mis kas välistavad selle, et klient teeb enammakse, mis ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 50 000 USA dollarile, või tagavad, et mis tahes seda summat ületav kliendi enammakse tagastatakse kliendile 60 päeva jooksul, ning kõikidel juhtudel kohaldatakse VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta. Sellel eesmärgil ei tähenda kliendi enammakse kreditsaldot vaidlustatud kulude ulatuses, kuid hõlmab kauba tagastamisest tulenevaid kreditsaldosid;

9. „Välistatud kollektiivne investeerimisüksus” on investeerimisettevõte, mida reguleeritakse kui ühiseks investeerimiseks loodud üksust, eeldusel et kõik omandiõigused kollektiivses investeerimisüksuses kuuluvad otse ühele või mitmele isikule või ettevõttele, kes ei ole avaldatavad isikud, või selliste isikute või ettevõtete kaudu, välja arvatud passiivne finantssektoriväline ettevõte, kellel on avaldatavatest isikutest kontrollivad isikud.

Üksnes see, et kollektiivne investeerimisüksus on väljastanud füüsilisel kujul esitajaosakuid, ei takista tema kvalifitseerimist punkti B alapunkti 9 kohaselt välistatud kollektiivseks investeerimisüksuseks, kui:

a) kollektiivne investeerimisüksus ei ole väljastanud ega väljasta pärast 31. detsembrit 2016 füüsilisel kujul esitajaosakuid;

b) kollektiivne investeerimisüksus kõrvaldab käibelt kõik talle tagastatavad osakud;

c) kollektiivne investeerimisüksus kohaldab II–VII jaos sätestatud hoolsusmeetmeid ning esitab mis tahes teabe, mis tuleb selliste osakute kohta teatada, kui need esitatakse lunastamiseks või muu makse saamiseks ja

d) kollektiivne investeerimisüksus on kehtestanud eeskirjad ja menetlused, et tagada selliste osakute lunastamine või külmutamine võimalikult kiiresti ja igal juhul enne 1. jaanuari 2019.

C. Finantskonto

1. „Finantskonto” on finantsasutuse peetav konto, sealhulgas hoiusekonto, hoidmiskonto ja:

a) investeerimisettevõtte puhul finantsasutuses hoitav mis tahes osalus või võlanõue. Sõltumata eelnevast ei hõlma mõiste „finantskonto” mis tahes osalust või võlanõuet investeerimisettevõtte üksuses ainult sellepärast, et i) kliendile antakse investeerimisalast nõu ja tegutsetakse tema nimel, või ii) valitsetakse kliendi portfelle ja tegutsetakse tema nimel, eesmärgiga investeerida, valitseda või hallata finantsvarasid, mis on paigutatud kliendi nimel sellisest ettevõttest erinevas finantsasutuses;

b) punkti C alapunkti 1 alapunktis a kirjeldamata finantsasutuse puhul mis tahes osalus või võlanõue finantsasutuses, kui see osaluste või võlanõuete kategooria loodi selleks, et vältida I jao kohast andmete esitamist ja

c) finantsasutuse väljastatud või ülevõetud rahalise väärtusega kindlustusleping ja annuitedileping, välja arvatud võõrandamatu eluaegne annuiteet, mis ei ole seotud investeerimisega, millele ei kohaldata edasilükatud väljamakseid, mis on väljastatud füüsilisele isikule ning mida kasutatakse pensioni või puudetoetuse maksmiseks välistatud kontolt.

Mõiste „finantskonto” ei hõlma mis tahes kontot, mis on välistatud konto.

2. „Hoiusekonto” hõlmab äri-, tšeki-, säästu-, tähtajalist või sissemaksekontot või kontot, mida kinnitab hoiuse, sissemakse või investeeringu kohta antud tunnistus, võlakiri või muu selline instrument, ja mida finantsasutus hooldab tavapärase panganduse või muu sellise tegevuse käigus. Hoiusekonto hõlmab ka summat, mida kindlustusandja hoiab tagatud investeerimislepingu või muu sellise lepingu alusel, millelt ta maksab või arvestab intressi.

3. „Hoidmiskonto” on konto (mis ei ole kindlustusleping ega annuitedileping), millel hoitakse teise isiku kasuks üht või mitut finantsvara.

4. „Osalus” on finantsasutusest partnerluse puhul kas osalus partnerluse kapitalis või õigus partnerluse kasumile. Finantsasutusest trusti puhul tähendab osalus seda osalust,

mis kuulub isikule, keda käsitatakse kogu trusti või selle osa asutaja või kasusaajana, või muule füüsilisele isikule, kellel on trusti üle lõplik tegelik kontroll. Avaldatavat isikut käsitatakse trusti kasusaajana, kui sellel avaldataval isikul on õigus saada otse või kaudselt (näiteks esindajakonto omaniku kaudu) trustist kohustuslikus korras tehtavaid väljamakseid või kui tal on õigus otse või kaudselt saada trustist valikuliselt tehtavaid väljamakseid.

5. „Kindlustusleping” on leping (mis ei ole annuitedileping), mille alusel kindlustusandja kohustub maksma rahasumma, kui saabub kindlustusjuhtum, mis võib olla surm, haigestumine, õnnetusjuhtum, vastutuse tekkimine või varaline kahju.

6. „Annuitedileping” on leping, mille alusel kindlustusandja kohustub tegema väljamakseid perioodi jooksul, mis on tervenisti või osaliselt kindlaks määratud ühe või mitme isiku eeldatavast elueast lähtudes. See mõiste hõlmab ka lepingut, mida käsitatakse annuitedilepinguna lepingu sõlmimise jurisdiktsiooni (liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni) õigusnormide või tava kohaselt ning mille alusel kohustub kindlustusandja teatavate aastate jooksul väljamakseid tegema.

7. „Rahalise väärtusega kindlustusleping” on kindlustusleping (mis ei ole kahe kindlustusandja vahel sõlmitud kahjukindlustuse edasikindlustusleping), millel on rahaline väärtus.

8. „Rahaline väärtus” – suurem järgmisest kahest: i) tagastusväärtus, millele kindlustusvõtjal on õigus lepingu ülesütlemisel või lõpetamisel (millest ei ole maha arvatud ülesütlemistasu ega laenu, mis on tagastusväärtuse tagatisel võetud), või ii) summa, mida kindlustusvõtja võib laenata lepingu alusel või sellest lähtudes. Eeltoodust olenemata ei hõlma „rahaline väärtus” kindlustuslepingu alusel välja makstavat summat:

a) ainuüksi elukindlustuslepinguga kindlustatud isiku surma tõttu;

b) tervisekahjustuse või haiguskindlustuse hüvitise või muu hüvitisena, mis katab kindlustusjuhtumi saabumisel tekkinud majandusliku kahju;

c) kindlustuslepingu (mis ei ole investeringuga seotud elukindlustusleping või annuitedileping) kohaselt selle lepingu ülesütlemise või lõpetamise tõttu varem makstud kindlustusmakse tagastusena (millest on maha arvatud kindlustustasud, sõltumata sellest, kas neid tegelikult määratakse või mitte), riski alanemise tõttu kindlustuslepingu kehtivuse jooksul või tulenevalt lepingu kindlustusmaksega seotud kirjendamisvea või muu sellise vea parandamisest;

d) kindlustusvõtja dividendina (välja arvatud lõpetamisdividend), kui kõnealune dividend on seotud kindlustuslepinguga, mille kohaselt ainsad makstavad hüvitised on kirjeldatud punkti C alapunkti 8 alapunktis b, või

e) sellise kindlustuslepingu alusel tasutud ettemakse või deposiit/hoiustamismakse tagastusena, mille kindlustusmakseid tasutakse vähemalt kord aastas ja ettemakse või deposiit/hoiustusmakse suurus ei ületa lepingu kohaselt makstavat järgmist aastamakset.

9. „Olemasolev konto” –

a) finantskonto, mida aruandekohustuslik finantsasutus hoiab 31. detsembri 2016. aasta seisuga;

b) liikmesriigil või Monacol on võimalus laiendada „olemasoleva konto” tähendust ka kontoomaniku mis tahes finantskontole, sõltumata kuupäevast, mil selline finantskonto avati, kui:

i) konto omanikul on aruandekohustuslikus finantsasutuses või aruandekohustusliku finantsasutusega samas jurisdiktsioonis (liikmesriigis või Monacos) asuvas seotud ettevõttes ka finantskonto, mis on punkti C alapunkti 9 alapunkti a kohaselt olemasolev konto;

ii) aruandekohustuslik finantsasutus ja vajaduse korral aruandekohustusliku finantsasutusega samas jurisdiktsioonis (liikmesriigis või Monacos) asuv seotud ettevõtte käsitab mõlemat eespool nimetatud finantskontot ja mis tahes muid konto omaniku finantskontosid, mida käsitatakse punkti C alapunkti 9 alapunkti b kohaselt olemasolevate kontodena, ühe finantskontona, et täita VII jao punktis A sätestatud teadmishõlpete standardeid ja määrata kontode künniste kohaldamisel kindlaks mis tahes finantskontode jääk või väärtus;

iii) sellise finantskonto puhul, mille suhtes rakendatakse rahapesuvastaseid meetmeid ja põhimõtet „tunne oma klienti”, on aruandekohustuslikul finantsasutusel lubatud kohaldada finantskonto suhtes rahapesuvastaseid meetmeid ja põhimõtet „tunne oma klienti”, tuginedes punkti C alapunkti 9 alapunktis a kirjeldatud olemasoleva konto suhtes kohaldatud rahapesuvastastele meetmetele ja põhimõttele „tunne oma klienti” ja

iv) finantskonto avamine ei nõua konto omaniku poolt uue, täiendava või muudetud klienditeabe esitamist, välja arvatud käesoleva lepingu eesmärkidel.

Enne 1. jaanuari 2017 teatavad liikmesriigid Monacole ja Monaco Euroopa Komisjonile, kas nad on käesolevas punktis sätestatud võimalust kasutanud. Euroopa Komisjon võib kooskõlastada teate edastamist liikmesriikidelt Monacole ja Euroopa Komisjon edastab Monaco teated kõikidele liikmesriikidele. Kõik edasised muudatused seoses kõnealuse võimaluse kasutamisega liikmesriigi või Monaco poolt edastatakse samal viisil.

10. „Uus konto” on aruandekohustusliku finantsasutuse hallatav finantskonto, mis avatakse 1. jaanuaril 2017 või hiljem, välja arvatud juhul, kui seda käsitatakse punkti C alapunkti 9 alapunkti b kohaselt olemasoleva kontona.

11. „Füüsilise isiku olemasolev konto” on ühe või mitme füüsilise isiku olemasolev konto.

12. „Füüsilise isiku uus konto” on ühe või mitme füüsilise isiku uus konto.

13. „Ettevõtte olemasolev konto” on ühe või mitme ettevõtte olemasolev konto.

14. „Madalama väärtusega konto” on füüsilise isiku olemasolev konto, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga ei ületa iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile.

15. „Kõrge väärtusega konto” on füüsilise isiku olemasolev konto, mille kogujääk või -väärtus 31. detsembri 2016. aasta seisuga või mis tahes järgneva aasta 31. detsembri seisuga ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 1 000 000 USA dollarile.

16. „Ettevõtte uus konto” on ühe või mitme ettevõtte uus konto.

17. „Välistatud konto” on milline tahes järgmistest kontodest:

a) pensionikonto, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) kontot reguleeritakse isikliku pensionikontona või osana registreeritud või reguleeritud pensioniplaanist pensionieas hüvitiste või pensioni maksmiseks (sealhulgas invaliidsus- või surma korral makstav toetus);

ii) konto on maksusoodustusega (st konto sissemaksed, mis muidu oleksid maksustatavad, on mahaarvatavad või jäetakse konto omaniku brutotulust välja või maksustatakse vähendatud määraga või kontolt saadava investeerimistulu maksustamine lükatakse edasi või seda maksustatakse vähendatud määraga);

iii) maksuasutustele tuleb esitada konto kohta teavet;

iv) kontolt raha väljavõtmise tingimuseks on pensioniikka jõudmine, invaliidistumine või surm; kui raha võetakse välja enne neid kindlaksmääratud juhtumeid, määratakse trahv ja

v) kas i) aasta sissemaksete ülempiir on 50 000 USA dollarit või iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud samaväärne summa, või ii) elu jooksul kontole tehtavate sissemaksete ülempiir on 1 000 000 USA dollarit või iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud samaväärne summa,

kohaldades kõikidel juhtudel VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta.

Finantskonto, mis muus osas vastab punkti C alapunkti 17 alapunkti a alapunkti v nõudele, ei lakka sellisele nõudele vastamast ainuüksi sellepärast, et sellisele finantskontole võidakse kanda varasid või raha ühelt või enamalt finantskontolt, mis vastavad punkti C alapunkti 17 alapunkti a või b nõuetele, või ühelt või enamalt pensionifondilt, mis vastavad mõnele punkti B alapunktide 5–7 nõudele;

b) konto, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) kontot reguleeritakse investeerimisvahendina, mille eesmärgiks ei ole pension, ning sellega kaubeldakse reguleeritud väärtipaberiturul korrapäraselt, või reguleeritakse kontot säästuvahendina, mille eesmärgiks ei ole pension;

ii) konto on maksusoodustusega (st konto sissemaksed, mis muidu oleksid maksustatavad, on mahaarvatavad või jäetakse konto omaniku brutotulust välja või maksustatakse vähendatud määraga või kontolt saadava investeerimistulu maksustamine lükatakse edasi või seda maksustatakse vähendatud määraga);

iii) raha väljavõtmise tingimuseks on seatud vastavus konkreetsetele investeerimis- või säästukonto eesmärgiga (näiteks õppe- või meditsiiniliste toetuste maksmine) seotud kriteeriumitele; kui raha võetakse välja selliseid kriteeriume täitmata, määratakse trahv ja

iv) aasta sissemaksete ülempiir on 50 000 USA dollarit või iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud samaväärne summa, kohaldades VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta.

Finantskonto, mis muus osas vastab punkti C alapunkti 17 alapunkti a alapunkti v nõudele, ei lakka sellisele nõudele vastamast ainuüksi sellepärast, et sellisele finantskontole võidakse kanda varasid või raha ühelt või mitmelt finantskontolt, mis vastavad punkti C alapunkti 17 alapunkti a või b nõuetele, või ühelt või mitmelt pensionifondilt, mis vastavad mõnele punkti B alapunktide 5–7 nõudele;

c) elukindlustusleping, mille kindlustuskaitse tähtaeg lõpeb enne kindlustatu 90-aastaseks saamist, eeldusel, et leping vastab järgmistele nõuetele:

i) korrapäraseid kindlustusmaksed, mis aja jooksul ei vähene, tuleb maksta vähemalt kord aastas lepingu kehtivuse jooksul või kuni kindlustatu saab 90-aastaseks, sõltuvalt sellest, kumb periood on lühem;

ii) lepingus puudub lepinguline summa, mille mis tahes isik võiks kätte saada (väljavõtmise või laenu võtmise teel või muul viisil) ilma lepingut lõpetamata;

iii) lepingu ülesütlemisel või lõpetamisel makstav summa (välja arvatud hüvitis surma korral) ei tohi ületada kokku lepingu eest makstud kindlustusmakseid, millest arvatakse maha suremus-, haigestumus- ja kuluhüvitised (tegelikult määratud või mitte) lepingu kehtivuse ajavahemiku või ajavahemike eest ning enne lepingu ülesütlemist või lõpetamist makstud mis tahes summad ja

iv) tulusaaja ei sõlmi lepingut seoses sellest saadava väärtusega;

d) konto, mis kuulub ainult pärandvarasse, kui selle konto dokumendid hõlmavad lahkunu testamendi või surmatunnistuse ärakirja;

e) konto, mis avatakse seoses ühega alljärgnevatest:

i) kohtumäärus või -otsus;

ii) kinnis- või vallasvara müük, vahetus või üürimine, eeldusel et konto vastab järgmistele nõuetele:

– kontot finantseeritakse üksnes ettemaksest, käsirahast, deposiidist summas, mis on kohane tehinguga otseselt seotud kohustuse täitmise tagamiseks, või sarnasest maksest, või finantseeritakse kontot finantsvarast, mis deponeeritakse kontole seoses vara müügi, vahetuse või üürimisega;

– konto avatakse ja seda kasutatakse üksnes selleks, et tagada ostja kohustus tasuda vara ostuhind, müüja kohustus täita tingimuslik kohustus või üürileandja või üürniku kohustus hüvitada mis tahes kahju seoses üüritud varaga üürilepingu alusel kokkulepitu kohaselt;

– kontol olev vara, sealhulgas sellelt teenitav tulu, makstakse või jaotatakse muul viisil ostja, müüja, üürileandja või üürniku kasuks (sealhulgas sellise isiku kohustuse täitmiseks), kui vara müüakse, vahetatakse või loovutatakse või kui üürileping lõpeb;

– konto ei ole finantsvõimenduskonto või sarnane konto, mis on avatud seoses finantsvara müügi või vahetusega ja

– konto ei ole seotud punkti C alapunkti 17 alapunktis f kirjeldatud kontoga;

iii) kinnisvaraga tagatud laenu teenindava finantsasutuse kohustus panna osa maksest kõrvale üksnes selleks, et lihtsustada kinnisvaraga seotud maksude või kindlustuse maksmist hiljem;

iv) finantsasutuse kohustus üksnes lihtsustada maksude maksmist hiljem;

f) hoiusekonto, mis vastab järgmistele nõuetele:

i) konto on olemas üksnes sellepärast, et klient teeb makse, mis ületab krediitkaardi või muu korduvkasutatava krediitdiliiniga seoses tasumata summat ning enammakset ei tagastata kohe kliendile ja

ii) ta kehtestab alates 1. jaanuarist 2017 või enne seda kuupäeva eeskirjad ja menetluskorra, mis kas välistavad selle, et klient teeb enammakse, mis ületab iga liikmesriigi või Monaco vääringus noteeritud summat, mis vastab 50 000 USA dollarile, või tagavad, et mis tahes seda summat ületav kliendi enammakse tagastatakse kliendile 60 päeva jooksul, ning kõikidel juhtudel kohaldatakse VII jao punktis C sätestatud eeskirju kontode liitmise ja vääringute ümberarvestamise kohta. Sellel eesmärgil ei tähenda kliendi enammakse kreditsaldot vaidlustatud kulude ulatuses, kuid hõlmab kauba tagastamisest tulenevaid kreditsaldosid;

g) mis tahes muu konto, mille maksudest kõrvalehoidumiseks kasutamine on vähetõenäoline, millel on olulisel määral sarnased omadused punkti C alapunkti 17 alapunktides a–f kirjeldatud mis tahes kontodega ning mis on riigi õigusaktide kohaselt määratletud välistatud kontona ning mis on liikmesriigis kantud nõukogu direktiivi 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta) artikli 8 lõikes 7a osutatud välistatud kontode loetellu, ja millest on teatatud Monacole või millest Monaco on teatanud Euroopa Komisjonile, tingimusel et sellise konto staatus välistatud kontona ei takista käesoleva lepingu eesmärkide saavutamist.

D. Avaldatav konto

1. „Avaldatav konto” on konto, mis kuulub ühele või mitmele avaldatavale isikule, või ühe või mitme avaldatavast isikust kontrolliva isikuga passiivsele finantssektorivälisele ettevõttele, kui ta on sellisena kindlaks tehtud vastavalt II–VII jaos kirjeldatud hoolsusmeetmetele.

2. „Avaldatav isik” on avaldava jurisdiktsiooni isik, kes ei ole: i) äriühing, mille osakutega kaubeldakse korrapäraselt ühel või mitmel reguleeritud väärtipaberiturul; ii) äriühing, mis on alapunktis i kirjeldatud äriühinguga seotud ettevõtte; iii) valitsusüksus; iv) rahvusvaheline organisatsioon; v) keskpank; ega vi) finantsasutus.

3. „Avaldava jurisdiktsiooni isik” on avaldava jurisdiktsiooni füüsiline isik või ettevõtte, kes on sellise jurisdiktsiooni resident maksualaste õigusaktide kohaselt, või avaldava jurisdiktsiooni residendist surnud isiku pärandvara. Sel eesmärgil käsitatakse ettevõtet, nagu partnerlust, piiratud vastutusega partnerlust või sarnast õiguslikku moodustist, millel ei ole maksuresidentsust, selle jurisdiktsiooni residendina, kus asub ettevõtte tegeliku juhtimise koht.

4. „Avaldav jurisdiktsioon” on liikmesriigi puhul Monaco ja Monaco puhul liikmesriik seoses kohustusega esitada I jaos kirjeldatud teavet.

5. „Osalev jurisdiktsioon” on iga liikmesriigi või Monaco puhul:

a) iga liikmesriik seoses aruandlusega Monacole või

b) Monaco seoses aruandlusega liikmesriigile või

c) mis tahes muu jurisdiktsioon, i) millega vastavalt kontekstile asjaomasel liikmesriigil või Monacol on kehtiv leping, mille kohaselt kõnealune jurisdiktsioon esitab I jaos kirjeldatud teavet, ja ii) mis sisaldub loetus, mille avaldab kõnealune liikmesriik või Monaco ning millest teatatakse vastavalt Monacole või Euroopa Komisjonile;

d) seoses liikmesriikidega mis tahes muu jurisdiktsioon, i) millega Euroopa Liidul on kehtiv leping, mille kohaselt kõnealune muu jurisdiktsioon esitab I jaos kirjeldatud teavet, ja ii) mis sisaldub loetus, mille avaldab Euroopa Komisjon.

6. „Kontrollivad isikud” on füüsilised isikud, kes teostavad kontrolli ettevõtte üle. Trusti puhul tähendab see trusti asutajat (asutajaid), haldajat (haldajaid), kaitsjat (kaitsjaid) (olemasolu korral), kasusaajat (kasusaajaid) või kasusaajate kategooriat (kategooriaid) ning muud füüsilist isikut (muid füüsilisi isikuid), kellel on tegelik lõplik kontroll trusti üle; trustist erineva õigusliku moodustise puhul tähendab see mõiste võrdväärse või samalaadse positsiooniga isikuid. Mõistet „kontrollivad isikud” tuleb tõlgendada kooskõlas rahapesuvastase töökonna soovitustega.

7. „Finantssektoriväline ettevõte” on mis tahes ettevõte, mis ei ole finantsasutus.

8. „Passiivne finantssektoriväline ettevõte” on üks järgmistest: i) finantssektoriväline ettevõte, mis ei ole aktiivne finantssektoriväline ettevõte; või ii) punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõte, mis ei ole osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus.

9. „Aktiivne finantssektoriväline ettevõte” on iga finantssektoriväline ettevõte, mis vastab mis tahes alljärgnevale kriteeriumile:

alla 50 % finantssektorivälise ettevõtte eelmise kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi brutotulust on passiivne tulu ja alla 50 % finantssektorivälise ettevõtte eelmise kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi varadest on varad, mis toodavad passiivset tulu või mida hoitakse passiivse tulu tootmiseks;

b) finantssektorivälise ettevõtte osakutega kaubeldakse reguleeritud väärtpaberiturul korrapäraselt või finantssektoriväline ettevõte on sellise ettevõttega seotud ettevõte, mille osakutega kaubeldakse reguleeritud väärtpaberiturul korrapäraselt;

c) finantssektoriväline ettevõtte on valitsusüksus, rahvusvaheline organisatsioon, keskpank või ettevõtte, mis kuulub täielikult ühele või mitmele eelmistest;

d) sisuliselt kujutab kogu finantssektorivälise ettevõtte tegevus endast ühe või mitme muu kui finantsasutuse tegevusala või äriiga tegeleva tütar-ettevõtte ringluses olevate osakute täielikku või osalist hoidmist või ühele või mitmele sellisele tütar-ettevõttele rahastamise või muu teenuse osutamist; finantssektoriväline ettevõtte ei ole aga aktiivne finantssektoriväline ettevõtte, kui ta tegutseb investeerimisfondina (või esitab end investeerimisfondina), näiteks börsivälistesse ettevõttesse investeeriva fondi, riskikapitalifondi, finantsvõimendusega väljaostufondi või muu investeerimisvahendina, mille eesmärk on omandada või rahastada äriühinguid ja seejärel omada nendes äriühingutes investeerimise eesmärgil põhivarana osalust;

finantssektorivälisel ettevõttel ei ole veel äritegevust ning tal ei ole ka varem äritegevust olnud, kuid ta investeerib varadesse kavatsusega hakata tegelema äritegevusega, mis ei kujuta endast finantsasutuse äritegevust; finantssektorivälise ettevõtte suhtes ei kohaldata seda erandit pärast kuupäeva, mil on möödunud 24 kuud finantssektorivälise ettevõtte asutamisest;

f) finantssektoriväline ettevõtte ei olnud viimase viie aasta jooksul finantsasutus ja on likvideerimas oma varasid või ümber korraldamas oma tegevust kavatsusega jätkata või taasalustada äritegevust, mis ei kujuta endast finantsasutuse äritegevust;

g) finantssektoriväline ettevõtte tegeleb peamiselt rahastamis- või riskimaandustehingutega seotud ettevõtete jaoks või koos seotud ettevõtetega, mis ei ole finantsasutused, ning ei osuta rahastamis- ega riskide maandamise teenuseid ühelegi ettevõttele, mis ei ole seotud ettevõtte, tingimusel, et mis tahes selliste seotud ettevõtete grupi peamine äritegevus ei kujuta endast finantsasutuse äritegevust, või

h) finantssektoriväline ettevõtte vastab kõigile alljärgnevale nõuetele:

i) ta on asutatud ja tegutseb oma residentsusjurisdiktsioonis (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) eranditult usulisel, heategevuslikul, teaduslikul, kunstilisel, kultuurilisel, sportlikul või hariduslikul eesmärgil või on asutatud ja tegutseb oma residentsusjurisdiktsioonis (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) ja on kutseorganisatsioon, ettevõtete organisatsioon, kaubanduskoda, tööorganisatsioon, põllumajandus- või aiandusorganisatsioon, ühiskondlik organisatsioon või organisatsioon, mis tegutseb eranditult sotsiaalse heaolu edendamise nimel;

ii) ta on oma residentsusjurisdiktsioonis (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) tulumaksust vabastatud;

iii) tal puuduvad osanikud või liikmed, kellel on omandi või tulusaamisega seotud huvi selle tulude või varade vastu;

iv) finantssektorivälise ettevõtte residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohaldatavad õigusaktid või finantssektorivälise ettevõtte asutamisdokumendid ei võimalda tema tulude või varade jaotamist või nende kasutamist füüsilise isiku või mitteheategevusliku ettevõtte kasuks, välja arvatud finantssektorivälise ettevõtte heategevuslikuks tegevuseks või mõistliku tasu maksmiseks saadud teenuste eest või õiglase turuhinna maksmiseks finantssektorivälise ettevõtte ostetud vara eest; ja

finantssektorivälise ettevõtte residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) kohaldatavate õigusaktide või finantssektorivälise ettevõtte asutamisdokumentide kohaselt on nõutav, et finantssektorivälise ettevõtte likvideerimise või lõpetamise korral jagatakse kõik selle varad valitsusüksusele või muule mittetulundusühendusele või antakse pärijate puudumisel üle finantssektorivälise ettevõtte residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon) valitsusele või selle poliitilisele allüksusele.

E. Muu

1. „Konto omanik” on isik, kelle kontot haldav finantsasutus on finantskonto omanikuna nimetanud või tuvastanud. Isikut, kes ei ole finantsasutus, kuid kes hoiab finantskontot teise isiku kasuks või nimel kui agent, hoidmisühing, volitatu, allkirjaõiguslik isik, investeerimisnõustaja või vahendaja, ei loeta käesolevas lisas konto omanikuks, vaid selle omanikuks loetakse eespool nimetatud teist isikut. Rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu puhul on konto omanik isik, kellel on juurdepääsuõigus rahalisele väärtusele või kellel on õigus muuta lepingust kasu saavat isikut. Kui ühelgi isikul ei ole juurdepääsuõigust rahalisele väärtusele või õigust muuta lepingust kasu saavat isikut, siis on konto omanikuks mis tahes isik, keda on lepingus omanikuna nimetatud, ja mis tahes isik, kellel on õigus väljamaksetele lepingutingimuste alusel. Rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuitedilepingu tähtaja saabumisel käsitatakse konto omanikuna iga isikut, kellel on lepingu kohaselt õigus väljamaksele.

2. „Rahapesuvastased meetmed ja põhimõte „tunne oma klienti” on aruandekohustusliku finantsasutuse hoolsusmeetmed, mida ta on kohustatud võtma oma klientide suhtes sellele aruandekohustuslikule finantsasutusele kehtivate rahapesuvastaste või muude sarnaste nõuete alusel.

3. „Ettevõtte” on juriidiline isik või muu õiguslik moodustis, näiteks äriühing, partnerlus, usaldusfond või fond.

4. Ettevõtte on teise ettevõtte „seotud ettevõtte”, kui i) üks ettevõtte kontrollib teist ettevõtet; ii) nimetatud kaks ettevõtet alluvad ühisele kontrollile või iii) nimetatud kaks ettevõtet on punkti A alapunkti 6 alapunktis b kirjeldatud investeerimisettevõtted, neil on ühine juhatuse ning selline juhatuse täidab selliste investeerimisettevõtete hoolsusmeetmeid. Sel eesmärgil tähendab kontroll otsest või kaudset omandiõigust rohkem kui 50 %-le ettevõtte väärtusest ja hääleõigusest ettevõttes.

5. „Maksukohustuslasena registreerimise number” on osutatud number või selle toimiv ekvivalent, kui maksukohustuslasena registreerimise number puudub.

6. „Dokumentaalsed tõendid” on mis tahes järgmistest dokumentidest:

a) residentsuse tõend, mille on välja andnud väljamakse saaja väidetava residentsusjurisdiktsiooni (liikmesriigi, Monaco või muu jurisdiktsiooni) pädev ametiasutus (näiteks riiklik ametiasutus või kohalik omavalitsusüksus);

b) füüsilise isiku puhul kehtiv isikutunnistus, mille on välja andnud pädev ametiasutus (näiteks riiklik ametiasutus või kohalik omavalitsusüksus) ning millele on märgitud isiku nimi ja mida tavaliselt kasutatakse isiku tuvastamiseks;

c) ettevõtte puhul mis tahes ametlik dokument, mille on välja andnud pädev ametiasutus (näiteks liikmesriigi või Monaco ametiasutus või selle allasutus või kohalik omavalitsusüksus) ning millel on esitatud ettevõtte nimi ja selle asukoha aadress liikmesriigis või muus jurisdiktsioonis, mille resident ta väidab end olevat, või liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon, kus ettevõtte on asutatud või moodustatud;

d) auditeeritud raamatupidamise aastaaruanne, kolmanda isiku krediidiaruanne, pankrotiavaldus või väärtpaberituru järelevalveasutuse aruanne.

Seoses ettevõtte olemasoleva kontoga võivad liikmesriigi või Monaco aruandekohustuslikud finantsasutused lubada kasutada dokumentaalse tõendina konto omaniku kohta aruandekohustusliku finantsasutuse andmebaasides olevat mis tahes liigitust, mis tehakse kindlaks majandusharude standarditud kodeerimissüsteemi põhjal, mida kohaldas aruandekohustuslik finantsinstitutsioon kooskõlas oma tavapäraste äritavadega rahapesuvastaste meetmete ja põhimõtte „tunne oma klienti” rakendamiseks või muudel regulatiivsetel eesmärkidel (v.a maksustamise eesmärgid) ja mida aruandekohustuslik finantsinstitutsioon tegi enne kuupäeva, mida kasutati finantskonto liigitamisel olemasolevaks kontoks, tingimusel et aruandekohustuslik finantsinstitutsioon ei tea või tal ei ole alust arvata, et selline liigitamine ei ole õige või usaldusväärne. „Tööstusharude standarditud kodeerimissüsteem” – kodeerimissüsteem, mida kasutatakse ettevõtete liigitamiseks äritegevuse liigi järgi muul kui maksustamise eesmärgil.

Enne 1. jaanuari 2017 teatavad liikmesriigid Monacole ja Monaco Euroopa Komisjonile, kas nad on käesolevas punktis sätestatud võimalust kasutanud. Euroopa Komisjon võib kooskõlastada teate edastamist liikmesriikidelt Monacole ja Euroopa Komisjon edastab Monaco teated kõikidele liikmesriikidele. Kõik edasised muudatused seoses kõnealuse võimaluse kasutamisega liikmesriigi või Monaco poolt edastatakse samal viisil.

IX JAGU – TÕHUS RAKENDAMINE

Igas liikmesriigis ja Monacos peavad kehtima järgmised eeskirjad ja haldusmenetlused, et tagada eespool sätestatud aruandlusmenetluste ja hoolsusmeetmete tõhus rakendamine ja täitmine:

- 1) eeskirjad, millega hoitakse ära mis tahes finantsasutustel, isikutel või vahendajatel sellise tava kasutuselevõtmine, mis on mõeldud aruandlusmenetlustest ja hoolsusmeetmetest kõrvalehoidumiseks;
- 2) eeskirjad, mille kohaselt aruandekohustuslikud finantsasutused peavad säilitama teabe tehtud toimingute ja kasutatud tõendite kohta eespool kirjeldatud menetluste täitmisel ning võtma piisavad meetmed säilitatud andmete leidmiseks;
- 3) haldusmenetlused selleks, et kontrollida, kas aruandekohustuslik finantsasutus kohaldab aruandlusmenetlusi ja hoolsusmeetmeid; haldusmenetlused järelmeetmete võtmiseks aruandekohustusliku finantsasutuse suhtes, kui teatatakse dokumenteerimata kontodest;
- 4) haldusmenetlused, millega tagatakse, et riigi õigusaktide kohaselt mitteamuandekohustuslike finantsasutustena määratletud ettevõtete ja väljaarvatud kontodena määratletud kontode kasutamine maksudest kõrvalehoidumiseks on jätkuvalt vähetõenäoline ja
- 5) tõhusad sätted nõuete mittetäitmise käsitlemiseks.

II LISA

Täiendavad aruandlus- ja hoolsusmeetmete eeskirjad finantskontode teabe kohta

1. Asjaolude muutumine

Asjaolude muutumine hõlmab mis tahes muutusi, mille tulemusel lisatakse isiku staatusega seotud teave või teave, mis on selle isiku staatusega vastuolus. Lisaks hõlmab asjaolude muutumine konto omaniku kontoga seotud mis tahes teabe muutumist või lisandumist (sh konto omaniku lisandumine, asendumine või muu muutumine) või mis tahes sellise kontoga seotud teabe muutumist või lisandumist (kohaldades I lisa VII jao punkti C alapunktides 1–3 kirjeldatud kontode liitmise eeskirju), kui selline teabe muutumine või lisandumine mõjutab konto omaniku staatust.

Kui aruandekohustuslik finantsasutus on kasutanud I lisa III jao punkti B alapunktis 1 kirjeldatud elukoha aadressi tingimust ja muutuvad asjaolud, mille tõttu aruandekohustuslik finantsasutus saab teada või saab aluse teada, et algsed dokumentaalsed tõendid (või muud samaväärsed dokumendid) ei ole õiged või usaldusväärsed, siis peab aruandekohustuslik finantsinstitutsioon hiljemalt asjaomase kalendriaasta või muu asjakohase aruandlusperioodi viimasel päeval või 90 kalendripäeva jooksul pärast sellise asjaolude muutumise märkamist või avastamist saama konto omaniku kinnituse ja uued dokumentaalsed tõendid, et määrata kindlaks konto omaniku maksuresidentsus(ed). Kui aruandekohustuslik finantsasutus ei saa konto omaniku kinnitust ja uusi dokumentaalseid tõendeid selleks kuupäevaks, peab aruandekohustuslik finantsasutus kohaldama I lisa III jao punkti B alapunktides 2–6 kirjeldatud elektroonilise andmete otsingu menetlust.

2. Isiku kinnitus seoses ettevõtte uute kontodega

Ettevõtte uute kontode osas võib aruandekohustuslik finantsasutus selleks, et teha kindlaks, kas passiivset finantssektorivälist ettevõtet kontrolliv isik on avaldatav isik, tugineda ainult kas konto omaniku või kontrolliva isiku kinnitusele.

3. Finantsasutuse residentsus

Finantsasutus on liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni resident, kui ta allub selle liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni jurisdiktsioonile (st osalev jurisdiktsioon saab kohaldada meetmeid finantsasutuse aruandluskohustuse täitmise tagamiseks). Üldiselt, kui finantsasutus on liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni maksuresident, kuulub ta selle liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni jurisdiktsiooni alla ja on seega liikmesriigi finantsasutus, Monaco finantsasutus või muu osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus. Finantsasutusest usaldusfondi puhul (sõltumata sellest, kas ta on liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni maksuresident või mitte) loetakse, et usaldusfond kuulub liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni jurisdiktsiooni alla, kui üks või mitu selle haldajatest on selle liikmesriigi, Monaco või muu

osaleva jurisdiktsiooni residendid, välja arvatud juhul, kui usaldusfond edastab kogu teabe usaldusfondi peetavate avaldatavate selliste kontode kohta, mille puhul tuleb käesoleva lepingu või mõne muu ülemaailmset standardit kohaldava lepingu kohaselt esitada aruanne teisele osalevale jurisdiktsioonile (liikmesriik, Monaco või muu osalev jurisdiktsioon), kuna ta on selle teise osaleva jurisdiktsiooni maksuresident. Kui finantsasutusel (välja arvatud usaldusfond) ei ole maksuresidentsust (näiteks sellepärast, et teda loetakse maksustamise seisukohast läbipaistvaks või ta asub jurisdiktsioonis, kus puudub tulumaks), siis loetakse teda liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni õiguskorra alla kuuluvaks ja ta on seega kõnealuse liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni finantsasutus, kui:

ta on asutatud liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni õigusaktide kohaselt;

tema juhtkonna asukoht (sh juhtkonna tegelik asukoht) on kõnealuses liikmesriigis, Monacos või muus osalevas jurisdiktsioonis või

ta allub liikmesriigi, Monaco või muu osaleva jurisdiktsiooni finantsjärelevalvele.

Kui finantsasutus (välja arvatud usaldusfond) on kahe või enama osaleva jurisdiktsiooni (liikmesriik, Monaco või muu osalev jurisdiktsioon) resident, kohaldatakse sellise finantsasutuse suhtes selle osaleva jurisdiktsiooni aruandluskohustust ja hoolsusmeetmete võtmise kohustust, kus ta hoiab oma finantskontot (finantskontosid).

4. Finantsasutuse peetav konto

Üldiselt käsitatakse kontot finantsasutuse peetava kontona kui

- a) hoidmiskontot peab finantsasutus, kes peab kontrol olevaid varasid (sh finantsasutus, kes hoiab enda nimel sellises asutuses kontot omava konto omaniku vara);
- b) hoiusekontot peab finantsasutus, kes peab tegema kontoga seoses makseid (välja arvatud finantsasutuse esindaja, sõltumata sellest, kas selline esindaja on finantsasutus);
- c) finantsasutuses mis tahes osaluse või võlanõude hoidmise puhul, mis kujutab endast finantskontot, peab seda asjaomane finantsasutus;
- d) rahalise väärtusega kindlustuslepingu või annuiteedilepingu puhul peab seda finantsasutus, kellel on kohustus teha lepinguga seoses makseid.

5. Trust, mis on passiivne finantssektoriväline ettevõtte

Ettevõtet, nagu täis- või osaühingut, piiratud vastutusega ühingut või sarnast õiguslikku moodustist, millel ei ole maksuresidentsust, loetakse I lisa VIII jao punkti D alapunkti 3 kohaselt selle jurisdiktsiooni residendiks, kus asub ettevõtte juhtkonna tegelik asukoht. Sel eesmärgil loetakse juriidilist isikut või õiguslikku moodustist sarnaseks täis- või usaldusühingu või piiratud vastutusega ühinguga, kui seda ei loeta avaldatavas

jurisdiktsioonis selle jurisdiktsiooni maksualaste õigusaktide kohaselt maksustatavaks ettevõtteks. Topeltaruandluse vältimiseks (arvestades mõiste „kontrollivad isikud” laia ulatust trustide puhul) ei pea trusti, mis on passiivne finantssektoriväline ettevõte, käsitama sarnase õigusliku moodustisena.

6. Ettevõtte asukoha aadress

Üks I lisa VIII jao punkti E alapunkti 6 alapunktis c kirjeldatud nõuetest on see, et ettevõtte puhul on ametlikul dokumendil esitatud kas ettevõtte asukoha aadress liikmesriigis, Monacos või muus jurisdiktsioonis, mille resident ta väidab end olevat, või liikmesriik, Monaco või muu jurisdiktsioon, kus ettevõte on asutatud või moodustatud. Ettevõtte asukoha aadress osutab üldjuhul kohale, kus asub ettevõtte tegeliku juhtimise koht. Selle finantsasutuse aadress, kus ettevõttel on konto, postkontori postkast, või aadress, mida kasutatakse üksnes posti saatmise eesmärgil, ei ole ettevõtte juhtkonna asukoha aadress, kui see aadress ei ole ainus ettevõtte kasutatav aadress ja on ettevõtte asutamisdokumentides ettevõtte registreeritud aadress. Lisaks ei ole ettevõtte juhtkonna asukoha aadressiks aadress, mis on esitatud postisaadetiste kinnipidamise korralduse puhul.

III LISA

TÄIENDAVALD ANDMEKAITSEMEETMED, MIDA KOHALDATAKSE LEPINGUGA KOGUTUD JA VAHETATUD ANDMETE SUHTES

1. Mõisted

Lepingus on mõistetel järgnev tähendus:

A) „isikuandmed” – igasugune teave tuvastatud või tuvastatava füüsilise isiku („andmesubjekt”) kohta; „tuvastatav isik” – isik, keda saab otseselt või kaudselt tuvastada, eelkõige isikukoodi põhjal või ühe või mitme tema füüsilisele, füsioloogilisele, vaimsele, majanduslikule, kultuurilisele või sotsiaalsele identsusel omase joone põhjal;

B) „töötlemine” – kõik isikuandmetega tehtavad automatiseeritud või automatiseerimata toimingud või toimingute kogumid, näiteks andmete kogumine, salvestamine, korrastamine, säilitamine, kohandamine või muutmine, väljavõtete tegemine, päringute teostamine, kasutamine, üleandmine, levitamine või muul moel kättesaadavaks tegemine, ühitamine või ühendamine, blokeerimine, kustutamine või hävitamine.

2. Mittediskrimineerimine

Lepinguosalised tagavad, et lepingu ja asjakohaste riigi õigusaktide kohase isikuandmete töötlemisega seotud kaitsemeetmeid rakendatakse kõigi isikute puhul ilma neid diskrimineerimata, seda eriti kodakondsuse, elukohariigi või välimuse alusel.

3. Andmed

Andmed, mida lepinguosalised lepingu alusel töötlevad, peavad olema asjassepuutuvad, vajalikud ja proportsionaalsed lepingus esitatud eesmärkidega.

Lepinguosalised ei vaheta mingil juhul isikuandmeid, mis paljastavad rassilist või etnilist päritolu, poliitilisi seisukohti, usulisi või filosoofilisi veendumusi, ametiühingusse kuulumist või andmeid tervise või seksuaalse sättumuse kohta.

4. Õigus saada teavet, andmetele juurdepääsu õigus ning õigus andmeid parandada või kustutada

Kui teavet saav jurisdiktsioon kasutab teavet muul otstarbel või edastab teabe kolmandale jurisdiktsioonile (liikmesriik või Monaco) vastavalt lepingu artikli 6 lõikele 5, teatab teavet saava jurisdiktsiooni pädev asutus, kes kasutab teavet muul otstarbel või edastab teabe kolmandale jurisdiktsioonile, sellest asjaomastele isikutele. Teave tuleb asjaomasele isikule esitada piisavalt aegsasti, et ta saaks kasutada õigust andmete kaitsele, ning igal juhul enne, kui teavet saav jurisdiktsioon kasutab teavet muul eesmärgil või esitab selle kolmandale jurisdiktsioonile.

Igal isikul on õigus, juhul kui tema isikuandmeid lepingu alusel töödeldakse, taotleda võimalust tutvuda oma isikuandmetega, mida aruandekohustuslikud finantsasutused ja/või pädevad asutused töötlevad, ja andmeid muuta, kui need ei ole õiged. Andmete ebaseadusliku töötlemise korral võib isik taotleda andmete kustutamist.

Selleks et hõlbustada kõnealuse õiguse kasutamist, peab igal füüsilisel isikul olema võimalik taotleda juurdepääsu isikuandmetele, neid andmeid parandada ja/või kustutada; asjakohane taotlus teisele pädevale asutusele esitatakse füüsilise isiku pädeva asutusa vahendusel.

Taotluse saanud pädev asutus lubab vastavate andmetega tutvuda ja vajadusel ebaõigeid või puudulikke andmeid ajakohastada ja/või parandada.

5. Õiguskaitse

Seoses lepingu raames töödeldavate isikuandmetega on kõikidel füüsilistel isikutel õigus tõhusale haldus- või õiguskaitsele, olenemata kodakondsusest või sellest, kas füüsilise isiku residentsuse jurisdiktsioon on üks või teine asjaomane jurisdiktsioon või mõlemad.

6. Andmete automaatne töötlemine

Pädevad asutused ei langeta otsuseid, mille õiguslik mõju isikule on negatiivne või mis teda oluliselt mõjutab, üksnes automaatselt töödeldud teabe põhjal, mille eesmärk on hinnata tema isikuomadusi.

7. Andmete edastamine kolmandate riikide ametiasutustele

Pädev asutus võib teataval juhul edastada käesoleva lepingu alusel saadud isikuandmed kolmanda riigi (välja arvatud liikmesriigid ja Monaco) ametiasutustele, kui täidetud on kõik järgmised kriteeriumid:

- a) andmete edastamine on andmed saanud kolmanda jurisdiktsiooni jaoks vajalik artikli 6 lõikes 4 sätestatud eesmärkide saavutamiseks ja kolmandas jurisdiktsioonis kasutatakse neid andmeid üksnes osutatud eesmärkidel;
- b) andmed on asjassepuutuvad ja proportsionaalsed selle eesmärgiga, milleks need edastati;
- c) kolmanda jurisdiktsiooni pädeva asutuse pädevus on otseselt seotud artikli 6 lõikes 4 osutatud eesmärkidega;
- d) andmed saanud kolmas jurisdiktsioon tagab isikuandmete kaitse, mis on samaväärne käesolevas lepingus ette nähtud kaitsega, ning kohustub saadud andmeid kolmandatele isikutele mitte edastama;
- e) pädev asutus, kellelt teave saadi, on andnud eelneva nõusoleku vastavalt artikli 6 lõikes 5 sätestatud tingimustele ja
- f) andmesubjekti on andmete edastamisest teavitatud.

Käesoleva lepingu kohaselt saadud andmete edastamine mis tahes muul eesmärgil on keelatud.

8. Andmete terviklikkus ja turvalisus

Selleks et lepingu alusel andmeid töödelda, peavad lepinguosalisel ja aruandluskohustuslikud finantsasutused

- a) kehtestama sobivad kaitsemeetmed, et tagada andmete konfidentsiaalsus ja see, et andmeid kasutavad üksnes artiklis 6 osutatud isikud ja asutused;
- b) looma tõhusaks teabevahetuseks vajaliku taristu (sealhulgas menetlused, et tagada õigeaegne, täpne, turvaline ja konfidentsiaalne teabevahetus ning tõhus ja usaldusväärne side, võime lahendada kiiresti teabevahetusega või teabevahetuse taotlustega seotud küsimused ja probleemid ning rakendada lepingu artiklit 4) ja
- c) võtma tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, et ennetada loata avalikustamist või juurdepääsu, eksikombel või ebaseaduslikku hävitamist ja juhuslikku kaotsiminekut või muutmist ning igasuguseid ebaseaduslikke töötlemisviise;
- d) võtma tehnilisi ja korralduslikke meetmeid, et korrigeerida ebaõigeid andmeid ja kustutada teave, mille säilitamiseks ei ole mingit seaduslikku alust.

Lepinguosalised tagavad, et aruandekohustuslikud finantsasutused teavitavad oma jurisdiktsiooni pädevat asutust viivitamata, kui neil on alust arvata, et nad on pädevale asutusele esitanud ebaõigeid või ebatäielikke andmeid. Teate saanud pädev asutus võtab riigi õigusaktidega ette nähtud asjakohased meetmed, et teates viidatud vead parandada.

9. Sanksioonid

Lepinguosalised tagavad, et käesoleva lepingu isikuandmete kaitset käsitlevate sätete rikkumise korral rakendatakse tõhusaid ja hoiatavaid sanktsioone.

10. Järelevalve

Lepingu raames toimuvat isikuandmete töötlemist aruandekohustuslike finantsasutuste ja pädevate asutuste poolt kontrollivad i) liikmesriikides direktiivi 95/46/EÜ rakendavate siseriiklike õigusaktide kohaselt loodud riiklikud andmekaitse järelevalveasutused ja ii) Monacos isikuandmete järelevalve asutus (Commission de contrôle des informations nominatives).

Liikmesriikide ja Monaco osutatud ametiasutustel on tõhusad järelevalve-, uurimis-, sekkumis- ja läbivaatamisvolitused ning õigus alata vajaduse korral õigusrikkumiste suhtes kohtumenetlusi. Eelkõige tagavad asutused, et rikkumisi käsitlevad kaebused võetakse vastu, neid uuritakse, neile vastatakse ja need lahendatakse nõuetekohaselt.

IV LISA

LEPINGUOSALISTE PÄDEVATE ASUTUSTE LOETELU

Järgnevalt loetletud asutused on käesoleva lepingu kohaselt lepinguosaliste pädevad asutused

- a) Monaco Vürstiriigis: le Conseiller de gouvernement pour les finances et l'économie või volitatud esindaja,
- b) Belgia Kuningriigis: De Minister van Financiën/Le Ministre des Finances või volitatud esindaja,
- c) Bulgaaria Vabariigis: Изпълнителният директор на Националната агенция за приходите või volitatud esindaja,
- d) Tšehhi Vabariigis: ministr financí või volitatud esindaja,
- e) Taani Kuningriigis: skatteministeren või volitatud esindaja,
- f) Saksamaa Liitvabariigis: Der Bundesminister der Finanzen või volitatud esindaja,
- g) Eesti Vabariigis: rahandusminister või volitatud esindaja,
- h) Kreeka Vabariigis: Ο Υπουργός Οικονομίας και Οικονομικών või volitatud esindaja,
- i) Hispaania Kuningriigis: El Ministro de Economía y Hacienda või volitatud esindaja,
- j) Prantsuse Vabariigis: Le Ministre chargé du budget või volitatud esindaja,
- k) Horvaatia Vabariigis: ministar financija või volitatud esindaja,
- l) Iirimaa: the Revenue Commissioners või nende volitatud esindaja
- m) Itaalia Vabariigis: Il Direttore Generale delle Finanze või volitatud esindaja,
- n) Küprose Vabariigis: Υπουργός Οικονομικών või volitatud esindaja,
- o) Läti Vabariigis: inānšu ministrs või volitatud esindaja,
- p) Leedu Vabariigis: finansų ministras või volitatud esindaja,
- q) Luksemburgi Suurhertsogiriigis: Le Ministre des Finances või volitatud esindaja,
- r) Ungaris: a pénzügyminiszter või volitatud esindaja,
- s) Malta Vabariigis: Il-Ministru responsabbli għall-Finanzi või volitatud esindaja,
- t) Madalmaade Kuningriigis: De Minister van Financiën või volitatud esindaja,
- u) Austria Vabariigis: Der Bundesminister für Finanzen või volitatud esindaja,
- v) Poola Vabariigis: minister Finansów või volitatud esindaja,
- w) Portugali Vabariigis: O Ministro das Finanças või volitatud esindaja,
- x) Rumeenias: Președintele Agenției Naționale de Administrare Fiscală või volitatud esindaja,
- y) Sloveenia Vabariigis: Minister za finance või volitatud esindaja,
- z) Slovaki Vabariigis: minister financií või volitatud esindaja,
- aa) Soome Vabariigis: valtiovarainministeriö/finansministeriet või volitatud esindaja,
- ab) Rootsi Kuningriigis: Chefen för Finansdepartementet või volitatud esindaja,
- ac) Suurbritannia ja Põhja-Iiri Ühendkuningriigis ning Euroopa territooriumidel, mille välissuhete eest vastutab Ühendkuningriik: – the Commissioners of Inland Revenue või nende

volitatud esindajad ja Gibraltari pädev asutus, kelle Ühendkuningriik määrab vastavalt kokkulepetele, milles käsitletakse Gibraltari asutusi seoses Euroopa Liidu dokumentide ja nendega seotud lepingutega, millest liikmesriike ja Euroopa Liidu institutsioone teavitati 19. aprillil 2000, Euroopa Liidu Nõukogu peasekretär edastab Monaco Vürstiriigile vastava dokumendi koopia ning seda kohaldatakse käesoleva lepingu suhtes.”

Artikkel 2

Jõustumine ja kohaldamine

1. Käesolev muutmisprotokoll sõlmitakse tingimusel, et lepinguosalisel selle riiklike menetluste kohaselt ratifitseerivad ja heaks kiidavad. Lepinguosalisel teavitavad üksteist nende menetluste lõpuleviimisest. Käesolev muutmisprotokoll jõustub viimasele teavitamisele järgneva teise kuu esimesel päeval.

2. Tingimusel, et järgitakse Monaco Vürstiriigi asjakohaseid institutsionaalseid otsustusmenetlusi ja Euroopa Liidu õiguses sätestatud nõudeid rahvusvaheliste lepingute sõlmimise kohta, rakendavad ja kohaldavad Monaco Vürstiriik ja Euroopa Liit lepingut, nagu see tuleneb käesolevast muutmisprotokollist, alates 1. jaanuarist 2017 ja teavitavad sellest teineteist.

3. Olenemata lõigetest 1 ja 2 võivad lepinguosalisel käesolevat muutmisprotokollit ajutiselt kohaldada kuni selle jõustumiseni. Selline ajutine kohaldamine algab 1. jaanuaril 2017, tingimusel et iga lepinguosaline teatab teistele lepinguosalistele hiljemalt 31. detsembriks 2016 ajutiseks kohaldamiseks riigi õigusaktidega ette nähtud menetluse lõpetamisest.

4. Olenemata lõigetest 2 ja 3 on jätkuvalt kohaldatavad järgmised kohustused, mis tulenevad lepingust enne selle sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga:

i) lepingu artiklite 8 ja 9 (enne sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga) sätteid kohaldatakse Monaco Vürstiriigi kohustuste ja Monaco territooriumil asutatud makseagentide aluskohustuste suhtes kuni 30. juunini 2017 või kuni asjaomaste kohustuste täieliku täitmiseni;

ii) lepingu artikli 10 (enne sõnastuse muutmist käesoleva muutmisprotokolliga) sätteid kohaldatakse liikmesriikide kohustuste suhtes, mis hõlmavad 2016. aastal ja eelmiste maksustamisperioodide jooksul kinnipeetud maksu, kuni kohustuste täieliku täitmiseni.

Artikkel 3

Lepingule on lisatud järgmise nimetusega protokoll:

„Protokoll, milles käsitletakse Euroopa Liidu ja Monaco Vürstiriigi vahelist lepingut finantskontosid käsitleva teabevahetuse kohta, et parandada maksukuulekust rahvusvahelisel tasandil kooskõlas finantskontosid käsitleva automaatse teabevahetuse standardiga, mille on välja töötanud Majanduskoostöö ja Arengu Organisatsioon (OECD)”

Seoses käesoleva muutmisprotokollit allakirjutamisega Euroopa Liidu ja Monaco Vürstiriigi vahel on täievolilised esindajad kokku leppinud järgmistes sätetes, mis moodustavad lepingu (nagu seda on muudetud käesoleva muutmisprotokolliga) lahutamatu osa:

1. Ollakse arusaamil, et teabevahetust käesoleva lepingu artikli 5 kohaselt saab taotlust esitav riik (liikmesriik või Monaco Vürstiriik) taotleda üksnes juhul, kui ta on kasutanud juba kõiki oma sisese maksumenetluse kättesaadavaid teabeallikaid.

2. Ollakse arusaamisel, et taotluse esitanud riigi (liikmesriik või Monaco Vürstiriik) pädev ametiasutus esitab käesoleva lepingu artikli 5 kohast teabetaotlust tehes taotluse saanud riigi (vastavalt Monaco Vürstiriik või liikmesriik) pädevale asutusele järgmise teabe:

i) kontrollitava või uurimisaluse isiku andmed;

ii) ajavahemik, mille kohta andmeid taotletakse;

iii) selgitus soovitava teabe kohta, sealhulgas selle kohta, mis laadi teavet ja millisel kujul taotluse esitanud riik taotluse saanud riigilt soovib;

iv) maksueesmärk, mille kohta teavet otsitakse;

v) kui see on teada, siis isiku nimi ja aadress, kelle valduses arvatakse olevat nõutav teave.

3. Ollakse arusaamisel, et „eeldatava asjakohasuse” standardi eesmärk on sätestada teabe vahetamine käesoleva lepingu artikli 5 alusel nii ulatuslikult kui võimalik ning samas selgitada, et liikmesriikidel ja Monaco Vürstiriigil ei ole vabadust teha sihipäratuid päringuid või taotleda teavet, mis tõenäoliselt ei ole seotud konkreetse maksumaksja maksuasjadega. Kui lõige 2 sisaldab olulisi menetlusnõudeid, mille eesmärk on tagada, et ei teostata sihipäratuid päringuid, siis lõike 2 punkte i–v ei saa siiski tõlgendada nii, et see takistaks tõhusat teabevahetust. „Eeldatava asjakohasuse” standardit on võimalik täita nii ühe maksumaksja (kas nimeliselt või muul viisil identifitseeritud) kui ka mitme maksumaksja (kas nimeliselt või muul viisil identifitseeritud) puhul.

4. Ollakse arusaamisel, et leping ei hõlma teabevahetust omal algatusel.

5. Ollakse arusaamisel, et käesoleva lepingu artikli 5 kohase teabevahetuse korral kohaldatakse jätkuvalt menetluseeskirju seoses maksumaksjate õigustega, mis on sätestatud taotluse saanud riigis (liikmesriik või Monaco Vürstiriik). Lisaks ollakse seisukohal, et nende sätete eesmärk on tagada maksumaksjale õiglane menetlus ning mitte takistada ega põhjendamatult edasi lükata teabe vahetamise protsessi.”

Artikkel 4

Keeled

1. Käesolev protokoll on koostatud kahes eksemplaris bulgaaria, eesti, hispaania, hollandi, horvaadi, inglise, itaalia, kreeka, leedu, läti, malta, poola, portugali, prantsuse, rootsi, rumeenia, saksa, slovaki, sloveeni, soome, taani, tšehhi ja ungari keeles ning kõikides nimetatud keeltes tekstid on võrdselt autentsed.

SELLE KINNITUSEKS on nimetatud täievolilised esindajad käesolevale aktile alla kirjutanud.

[XXXX(koht)], [XX] [XXXX(kuu)] [XXXX(aasta)].

Euroopa Liidu nimel

Monaco Vürstiriigi nimel

Lepinguosaliste deklaratsioonid:

Lepinguosaliste ühisavaldus ülemaailmsele standardile vastavuse kohta

Lepinguosalised lepivad kokku, et automaatne teabevahetus, mida käsitletakse nii nõukogu direktiivis 2011/16/EL (maksustamisalase halduskoostöö kohta), mida on muudetud nõukogu direktiiviga 2014/107/EL, lepingus ja selle lisades ning muudes lepingutes, mille sõlmimiseks on Euroopa Liit pidanud paralleelselt läbirääkimisi sama valdkonna üle Šveitsi Konföderatsiooniga, Andorra Vürstiriigiga, Liechtensteini Vürstiriigiga ja San Marino Vabariigiga, peavad olema vastavuses ülemaailmse standardiga, isegi kui mõned nimetatud lepingud sisaldavad täiendavaid nõudeid andmete konfidentsiaalsuse ja kaitse kohta, et võtta arvesse Monaco Vürstiriigi ja nelja eespool nimetatud riigi seisukohtade erinevust selles valdkonnas, ning ainult selles ulatuses, mis on vajalik, et Euroopa Liidu liikmesriigid saaksid suhetes väljaspool liitu asuvate jurisdiktsioonidega järgida liikmesriikidele liidu õigusaktidega pandud kohustusi.

Lepinguosaliste ühisdeklaratsioon lepingu ja selle lisade kohta

Lepinguosalised lepivad kokku, et lepingu ning selle I ja II lisa rakendamisel kasutatakse näidete või tõlgenduste allikana OECD poolt välja töötatud pädevate asutuste näidislepingu ja ühise aruandlusstandardi kommentaare, et tagada ühetaoline kohaldamine.

Lepinguosaliste ühisdeklaratsioon lepingu artikli 5 kohta

Lepinguosalised lepivad kokku, et taotluse alusel toimuva teabevahetuse korral, millele on osutatud lepingu artiklis 5, kasutavad nad tõlgenduse allikana OECD tulu ja kapitali maksustamise näidislepingu artikli 26 kommentaare.

Lepinguosaliste ühisavaldus
muutmisprotokolli artikli 2 kohta

Muutmisprotokolli artikli 2 alusel lepivad lepinguosalised kokku, et muutmisprotokolli ajutine kohaldamine tähendab, et

- Monaco Vürstiriik ja liikmesriigid ning nende finantsasutused kohaldavad I ja II lisaga kooskõlas olevaid aruandlust ja hoolsuskohustust käsitlevaid eeskirju alates hiljemalt 1. jaanuarist 2017, et täita käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu artikli 3 lõikest 3 tulenevaid kohustusi. Käesoleva muutmisprotokolliga muudetud lepingu artikli 3 lõikes 3 sätestatud kohustusi kohaldavad pooled alles pärast seda, kui muutmisprotokolli artikli 2 lõikes 1 sätestatud jõustumistingimused on täidetud;
- liikmesriikidel on õigus esitada alates 1. jaanuarist 2017 Monaco Vürstiriigile teabenõudeid vastavalt lepingu, nagu seda on muudetud käesoleva muutmisprotokolliga, artiklile 5, kuid Monaco Vürstiriik võib otsustada, et vastab neile alles pärast seda, kui muutmisprotokolli artikli 2 lõikes 1 sätestatud jõustumistingimused on täidetud;
- võttes arvesse käesoleva muutmisprotokolli ajutist kohaldamist, võivad Monaco Vürstiriik ja tema finantsasutused otsustada, et nad peatavad alates 1. jaanuarist 2017 selliste kohustuste täitmise, mis on neile pandud Euroopa Ühenduse ja Monaco Vürstiriigi lepinguga (käesoleva muutmisprotokolliga muutmisele eelnenud sõnastuses), milles käsitletakse nõukogu direktiivis 2003/48/EÜ hoiuste intresside maksustamise kohta sätestatud meetmetega samaväärsete meetmete kohaldamist, kui muutmisprotokolli artikli 2 lõikes 4 ei ole sätestatud teisiti.